СУБОТА, 16 КВІТНЯ 2005 РОКУ ■ № 70 (3570)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Наші технології потрібні Китаю

Співпраця в науково-технічній галузі принесе вигоду для розвитку України та Китаю. Адже наша країна відома своїми досягненнями у високих технологіях, а Китаю вони потрібні, як ніколи, і він готовий за них платити. Про це йшлося під час зустрічі глави парламенту Володимира Литвина та делегації Верховної Ради України з головою Постійного комітету Зборів народних представників Шанхая Гун Сюепіном.

Він повідомив, що наука і освіта, придбання новітніх технологій та ідей з інших країн покладені в основу концепції розвитку найрозвиненішого міста КНР. А Голова ВР України Володимир Литвин зазначив, що в сторін уже була можливість придивитися одна до одної, і нині треба переходити до конкретної співпраці, нарощувати взаємну присутність.

(Закінчення на 2-й стор.).

До Голанських висот

Віктор Ющенко пропонує Верховній Раді направити українських миротворців у зону ізраїльсько-сирійського конфлікту. В такий спосіб Україна візьме участь у силах ООН зі спостереження за роз'єднанням ізраїльських і сирійських військ. Відповідний законопроект зареєстровано в парламенті. У законопроекті сказано, що сили ООН у бойових діях участі не беруть. Наші миротворці повинні будуть замінити відповідний канадський підрозділ.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ "КРУГЛИЙ СТІЛ"

Самоврядування — це ініціатива мільйонів для вирішення своїх проблем самостійно у власній громаді

До розмови на тему: "Адміністративно-територіальна реформа" запрошені: Анатолій Матвієнко, голова Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, і Роман Безсмертний, віце-прем'єр з питань адміністративно-територіальної реформи.

(Закінчення на 8—9-й стор.).

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Приперло... і зафіксували

Якщо не стабілізувати ціни на ринку нафтопродуктів сьогодні, то може дійти до того, що країна пережива 1999 року. А це — кілометрові черги, розквіт спекуляції, поява "сірого" імпорту, закриття кордонів і нафтопереробних заводів, власне, ринку як такого. Такої думки голова спостережної ради ВАТ "Укрнафта" Юрій Бойко.

Тому Кабінет Міністрів погодився на пропозицію регулювати роздрібні ціни на ринку нафтопродуктів, про що сповістив міністр палива та енергетики Іван Плачков.

Задекларовано, що ціна дев'яносто п'ятого бензину становитиме не більш як 2,99 гривні за літр, зафіксовано ціни на всі інші марки бензину і дизпальне. Добре це чи погано — не так вже й важливо, бо це — конче потрібно.

(Закінчення на 4-й стор.).

Іван ПЛАЧКОВ: інтервенційний резерв, який має унеможливити появу істотного дефіциту нафтопродуктів на ринку, нині становить майже 20 відсотків від його потреби

МИ ЖИВЕМО В СКЛЯНОМУ БУДИНКУ

І НЕ ПОВИННІ КИДАТИ КАМІННЯ ОДНЕ В ОДНОГО

Сьогодні в нашій країні відзначають День довкілля

Нафта на водному дзеркалі — що каміння, яким жбурляємо у своєму ж хисткому скляному домі... Недавно три тонни нафти в морському торговому порту Південний забруднили сто квадратів водної поверхні. А цей ось отруєний птах на березі бухти Ласпі — наслідок такого самого варварства 8 вересня 1999 року, коли у воду потрапило майже п'ять тонн мазуту. Які жертви нас зупинять?

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША, Сергія СВЕТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

Зелений паросток майбутнього

Така назва Всеукраїнської акції, в рамках якої біля символічного Каменя примирення на околиці села Репужинців, що на Івано-Франківщині, посаджено 3,5 тисячі саджанців дуба, сосни, ялини, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК**. А от навколо Тернополя влада має намір відновити екологічний пояс. Загалом в області дерева пустять паростки на 90 тисячах гектарів, **передає наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА**. Не забудуть і про Луганськ, довкола якого посадять 4,5 млн. саджанців за домовленістю між місцевою владою та керівництвом Алчевського металургійного комбінату, **впевнена наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

■ АКТУАЛЬНО

Дні культури Ізраїлю: нота, пензель і кадр

В Україні тривають Дні культури Ізраїлю, які розпочались у середу в столиці концертом Євгена Шаповала в супроводі симфонічного оркестру Національної філармонії. Виставки, концерти, творчі зустрічі та кінопокази проходять одразу в шести великих містах країни: Києві, Харкові, Одесі, Дніпропетровську, Львові та Чернівцях.

Учора в столиці відкрилася виставка молодих ізраїльських художників та художників-репатріантів. Детальніше про цю мистецьку подію читайте у наступному номері. Також учора в Києві відбувся показ фільму "Зламані крила" за участю Володимира Фрідмана.

■ ПРОДОВЖУЮЧИ ТЕМУ

Настя Овчар усе ще в тяжкому стані

Постраждала під час пожежі Настя Овчар, як і раніше, перебуває в тяжкому стані. Двічі на тиждень їй проводять хірургічні процедури з видалення пошкодженої й нарощування нової шкіри. Вона лежить у герметично закритій палаті. Дитину поміщено в медичний скафандр, що допомагає підтримувати необхідну температуру й атмосферу. Настя перебуває в медикаментозному сні: це робиться для того, щоб дівчинці було легше переносити біль.

■ ПЕРЕМОЖЦІ

"Пішки" — не метафора

Генерал Іван Жуков не слухає прогнози погоди, її сповіщають рани — за війну їх у нього було п'ять. "Під серцем і досі куля, а в легенях — осколок", — прикладає руку до грудей. Пройшов пішки воєнну дорогу від Москви до Праги. "Пішки" — це не метафора. На фронт пішов добровольцем, бо не мав ще й 18. Війну закінчив командиром стрілецької роти. Нагороджений медаллю "За бойові заслуги" та чотирма бойовими орденами. Один з них — орден Слави III ступеня шукав його понад 40 років — з 1944-го по 1985 рік. Кавалер трьох орденів Богдана Хмельницького. З 1945 року живе на Прикарпатті, яке визволяв від фашистів і де був важко поранений. Очолює обласну асоціацію інвалідів.

— На святкуванні 50-річчя визволення від фашистських загарбників Бєлгорода, в якому брали участь і німецькі вояки з танкової дивізії СС "Адольф Гітлер", ми знайшли спільну мову. Гадаю, настав час і до замирення з вояками УПА. Це треба зробити, бо скоро так і підемо на той світ з гріхом непрощення, — каже Іван Андрійович.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Фото автора.

ПОЛІТИКА

СУБОТА, 16 КВІТНЯ 2005 ■ № 70 (3570)

Правоохоронні органи Криму проводять перевірку дотримання на півострові законодавства під час президентських виборів 2004 року

Голова ЦВК Ярослав ДАВИДОВИЧ не бачить правових підстав для визнання Миколи Мельниченка народним депутатом за списком СПУ

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

І навіть у галузі балету

Зроблено неабиякий крок до тіснішого співробітництва з Китаєм, зокрема, на міжпарламентському рівні та в галузі високих технологій. Цьому сприяв п'ятиденний офіційний візит української делегації Верховної Ради на чолі з її Головою Володимиром Литвином до дружньої країни. Під час переговорів з головою Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників У Банго та іншими керівниками КНР глава українського парламенту запевнив, що Україна неухильно дотримується позиції стосовно існування єдиного Китаю. І вітав прагнення КНР вирішувати тайванську проблему винятково мирним шляхом.

Про нашу безцінну культуру, стародавні традиції та історію більше дізнаються і західні сусіди, особливо після проведення Року України в Польщі. Знаменною подією для обох країн стало відкриття, у якому взяв участь і Віктор Ющенко, каплиці-пантеону над могилою автора Державного гімну України Михайла Вербицького в сусідній державі.

Наближається і 19-та річниця чорнобильської катастрофи. Цю тему активно обговорювали народні обранці на дні уряду. Парламентарії дійшли висновку, що основна причина невиконання «чорнобильських» законів — брак коштів. Наприклад, тільки закон про соціальний захист чорнобильців потребує щонайменше 14 млрд. грн., а не 2—3, про які сьогодні каже уряд.

Народні депутати чимало дискутували про перспективи створення в Україні громадського телерадіомовлення. Однак після парламентських слухань питань побільшало: чим принципово відрізнятиметься державне телебачення від громадського, хто його буде робити і, звісно, за які гроші. Уже зрозуміло одне. Якщо протягом двох місяців проблему не буде розв'язано, слушно зазначив Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк, вона не зрушиться з місця до наступних президентських виборів.

У столиці та Донецькому регіоні тривали акції проти арешту голови Донецької облради Бориса Колесникова. А Генпрокуратура і МВС поповнюють списки тих, кого «запросять на допити» у різних справах.

Сергій КОРОБКОВ.

■ ФОТОФАКТ

Представники студентських та дитячих організацій пікетували Київську обласну держадміністрацію з проханням підтримати соціально важливі видатки на молодіжну політику в змінах до обласного бюджету на 2005 рік.

Рух проти авторитаризму

Спроби Народного союзу «Наша Україна» взяти на себе роль монопольної політичної пропрезидентської сили Чернівецька обласна організація Народного руху України називає некоректними. Буковинці вважають зрадниками колишніх членів партії, які перейшли до НС «Наша Україна». Про це йдеться у заяві крайової організації НРУ. Водночас вони засудили всі політичні сили, які порушують питання про другу офіційну мову в Україні — російську.

Сергій СУЛИМА.

Чернівці.

Наші технології потрібні Китаю

(Початок на 1-й стор.).

У провінції Чжецзян, одній з найбагатших у КНР, уже працюють над конкретними проектами в НТС. Губернатор провінції Люй Цзушань очолював делегацію керівників низки НДІ до Києва влітку 2004 року і поставив підпис під угодою про науково-технічне співробітництво. А восени цього року в м. Усі пров. Чжецзян планують провести дні науки і техніки України і виставку науково-технічних досягнень.

Якщо Україна активніше пропагуватиме свої можливості і братиме участь у тендерах, то зможе посісти своє місце в програмах розбудови західних відсталих регіонів КНР, сказав глава українського парламенту. Попри те, значний інтерес ми маємо в участі в будівництві АЕС, на яку Китай робить ставку в розробці своєї енергетики. Одним з «форпостів» реалізації програми піднятття західних регіонів є провінція Шеньсі. Під час зустрічі з її керівництвом в м. Сіані йшлося саме про співробітництво в енергетичній галузі, а також літакобудівній, яка є одною з основних в економіці Шеньсі.

Володимир Литвин упевнений, що прискорення реалізації співробітництва у всіх галузях двосторонньої співпраці значною мірою допоможе активізація міжпарламентських відносин.

Крім того, візит делегації Верховної Ради України до КНР надасть нового імпульсу розвитку українсько-китайських відносин.

Голова ВР України розглядає результати п'ятиденного візиту, який завершився вчора, як надзвичайно позитивні. А одним з важливих підсумків назвав те, що Голова КНР ХУ Цзіньтао підтримав ідею про політичний договір про дружбу і співпрацю двох країн. Володимир Литвин переконався у тому, як державні рішення втілюються у практичну діяльність. Рішення ці продумані і масштабні, результати надзвичайно високі, стверджує він.

Під час зустрічі з керівництвом району Пудун Володимир Литвин підкреслив, що Україна готуватиметься до участі в ЕКСПО—2010, яка пройде в Шанхаї. Він також запросив шанхайські корпорації та бізнесменів інвестувати в українську економіку.

Ольга ТАНАСІЙЧУК, спеціально для «Голосу України».

Китай.

■ УВАГА, КОНКУРС!

Юний друже!

За сприяння Голови Верховної Ради Володимира Литвина до Дня захисту дітей оголошується Всеукраїнський конкурс дитячого малюнка «Моя родина, моя Україна». Мета конкурсу — об'єднати та заохотити дітей до світу образотворчого мистецтва та гуманітарних цінностей. Підтримати творчо обдарованих дітей, сприяти реалізації їхніх здібностей і талантів.

Умови конкурсу: учасники надсилають індивідуальні роботи (малюнки олівцями, фломастерами, фарбами (гуаш, акварель, пастель), гравюра або колаж) з короткою інформацією про автора. На звороті друкованими літерами слід указати: назву роботи, прізвище та ім'я (повністю), вік, стать, клас та поштову адресу (індекс, область, місто, вулицю, будинок, квартиру й номер телефону). А також дату (місяць та рік) закінчення роботи.

Формат робіт — не менше 30х40 см і не більше 40х50 см. Згортати роботи під час пересилання не можна! Роботи не повертаються!

Творчі роботи надсилати до 25 травня 2005 року з позначкою «Конкурс «Моя родина, моя Україна» на адресу: 03035, Київ-35, вул. Петрозаводська, 2. Автори кращих робіт отримають комп'ютери. Переможців буде оголошено 1 червня 2005 року. Дату та місце урочистого нагородження буде визначено та оголошено додатково.

Журі конкурсу: Голова ВР Володимир Литвин, керівники парламентських фракцій і груп та видатні сучасні українські художники.

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА № 68

Про визнання Корчинського А. І. обраним народним депутатом України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі

Верховна Рада України постановою від 7 квітня 2005 року № 2523-IV достроково припинила повноваження народного депутата України Жванії Давида Важаєвича, обраного 31 березня 2002 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від виборчого блоку політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», у зв'язку з його особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Враховуючи зазначене та результати виборів народних депутатів України, внесені до протоколу Центральної виборчої комісії від 15 квітня 2002 року «Про результати виборів народних депутатів України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі 31 березня 2002 року», відповідно до частин восьмої, дев'ятої статті 76, частини першої статті 81 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 12, 13, пунктом 13 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Визнати обраним народним депутатом України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі Корчинського Анатолія Івановича, 1952 року народження, який проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії «Солідарність», включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України виборчого блоку політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна» під № 89.

2. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

14 квітня 2005 року.

Не вірять у провину

Донецька обласна рада обезголовлена, під загрозу зриву поставлено реалізацію всіх соціально-економічних програм регіону, заявили депутати обласної ради, які прийняли у четвер звернення до Генерального прокурора, Міністра внутрішніх справ та Голови Верховного Суду України. Депутати висловили стурбованість заявою свого голови Бориса Колесникова та його побоюваннями за своє життя і здоров'я. «Ми не можемо байдуже споглядати те, що коїться навколо нашого керівника, і не віримо у його провину, — йдеться у зверненні. — Протягом останніх семи років спільної роботи ми переконалися в тому, що Борис Колесников — законослухняний громадянин і компетентний керівник. Мешканці Донецької області із напруженням стежать за тим, що відбувається в Києві. До нас надходять тисячі звернень наших виборців, у яких вони заявляють про те, що утримання Бориса Колесникова під вартою суперечить здоровому глузду і не вкладається в уявлення про гуманність і права людини».

Звернення було прийняте на зборах депутатів обласної ради, які відбулися без голови та його заступників. У четвер інформаційні агентства розповсюдили повідомлення про те, що виконувач обов'язків голови Донецької обласної ради Олександр Зац не з'явився на допит до Генеральної прокуратури і кілька днів не приходить на роботу. У прес-службі обласної ради кореспондентові «Голосу України» повідомили, що О. Зац перебуває на лікарняному. Хворобою пояснюють в обраді і тривалу відсутність ще одного заступника Б. Колесникова — Сергія Клюєва.

Ліна КУЩ.

Мельниченко заплутався у власній брехні?

Допитані в Генпрокуратурі свідки у «справі Гонгадзе» громадяни США Олександр Гольдфарб та Юрій Фельштинський заявили на прес-конференції про готовність передати українській стороні додаткові матеріали, одержані свого часу від Миколи Мельниченка. Це десять компакт-дисків, на яких, за приблизними розрахунками, є 600—700 годин запису. Нині ведуться консультації «про формат, час і адресата передачі цих дисків». «Наше завдання, — зізнався глава Фонду громадських свобод (фонду Бориса Березовського) пан Гольдфарб, — передати ці матеріали наймени хворобливим чином. Оскільки останнім часом нас обвинувачують у всіх смертних гріхах».

Напевно, позитивно вплине на «хворобливість» і намір фонду Березовського найближчим часом відновити оприлюднення підслуханих у кабінеті екс-Президента Леоніда Кучми «теревенів» з його гостями на сайті «П'ятий елемент плюс». Зацікавлених вітішили «рекламою»: з наявних у людей Березовського записів розшифровано лише 60 відсотків, а з них опубліковано взагалі половину.

Обвинувачені «в усіх смертних гріхах» розсекретили один з них, але притаманний, на їхню думку, самому екс-майору: вони переконані, що збирач перлин «усної творчості» Леоніда Кучми ніколи не приїде в Україну, оскільки, м'яко кажучи, сам заплутався у «плівках» власних слів. «Мельниченку було б багато простіше, якби він казав правду», — зауважили знавці «цифрової» натури і образно пояснили: Мельниченко — людина, «котра потрапила у фокус подій і в ньому заплуталася». А тепер «намагається виплигнути із сітки, котра важливіша за самого нього». Втім, Олександр Гольдфарб не заперечує, що Мельниченко «об'єктивно здійснив важливу справу». Щоправда, у ній нині «плутається» не тільки всюдисущий експохоронець.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Чи загрожує Ташлицька ГАЕС довкіллю?

■ У КОМІТЕТАХ ВР

Доки народні депутати України, вчені, громадські організації дискутують, Мінпаливенерго прискорює будівництво станції в унікальній природній та історичній ділянці Південного Бугу

Для довідки

Двобій екологічної та енергетичної проблем триває вже більше 25 років. Ще 1987 року в Миколаєвській області знялася хвиля громадського протесту проти будівництва 4-го енергоблоку Южно-Української АЕС, Ташлицької гідроакумулюючої станції, Костянтинівського і Олександрівського руслових водосховищ. Обласну екологічну асоціацію «Зелений світ» підтримала Академія наук УРСР. Згодом висувається ідея створення там заповідника.

Противники цих новобудов доводили: гранітно-степове Побужжя — одна з найдавніших ділянок суходолу Євразії, що не поринала в морські глибини протягом 60 мільйонів років і є одним із центрів видоутворення Причорномор'я. Тут збереглася значна кількість унікальних об'єктів живої природи: більш як 600 видів рослин, 170 — птахів, майже 1000 — комах. Унікальність цієї місцевості в тому, що там збереглося чимало найдавніших стоянок часів палеоліту, мезоліту, неоліту, трипільської та черняхівської культур, мідного і залізного віків, свідчення поселень кімерійців, савроматів, скіфів, давніх слов'ян, римлян. Всього між селами Мигія та Олександрівка виявлено 98 археологічних пам'яток, деяким з них по 33 тисячі років.

Ці місця пов'язані з історією знаменитої Запорізької Січі. Тут розташовувалася остання Буго-Гардівська паланка козаків — найбільша серед восьми територіальних одиниць запорізької республіки і останній осередок української державності XVIII століття. Коли Січ знищили, рештки козацького війська відійшли в район бузьких порогів і ще майже два десятиліття чинили збройний опір інтервентам.

І ще: каньйон Південного Бугу має унікальний реакреаційно-оздоровчий потенціал. В ньому зосереджено значні запаси лікувальних радонових вод. Це — справжня гірська країна серед українського степу. Тому гранітно-степове Побужжя називають «українською Швейцарією». А бузькі пороги вважають чи не найкращою у Європі природною трасою водного слалому.

Найголовніше застереження: Олександрівське водосховище у складі ТГАЕС затопить унікальні історичні й природні місця, буде знищено велику площу родючих грунтів, погіршиться санітарно-епідеміологічна обстановка в цьому регіоні. А сполучення Південного Бугу і Ташлицького водоймища — става-охолоджувача Южно-Української АЕС омертвить воду водоймищ, погрішить радіоекологічну ситуацію в них.

В енергетиків — свої аргументи. Ташлицька ГАЕС потрібна галузі для покриття вранішніх і вечірніх пікових навантажень, заповнення нічних «провалів» в енергосистемі та створення аварійного резерву її потужності в Південному регіоні, в тому числі для Южно-Української атомної станції. Запевняють також: проектом завершення будівництва станції враховано всі вимоги й побажання місцевої влади, громадських екологічних організацій, дотримано природоохоронного законодавства. А

підняття рівня води у водосховище не завдасть шкоди довкіллю, історичній місцевості.

Зрештою, у 1990 році сесія Миколаївської обласної ради приймає рішення про заборону заповнення Олександрівського водоймища, а 1994-го — про створення регіонального ландшафтного парку «Гранітно-степове Побужжя».

За минулий час неодноразово проводилися різні експертизи, проект станції неодноразово перероблявся, змінювалася кількість турбін-агрегатів — з 10 до 3-6. Будівництво то оживало, то завмирало.

Друге дихання спорудженню ТГАЕС дало розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 червня 2002 року, до речі, підписане тодішнім Прем'єр-міністром України Анатолієм Кінахом. Ним затверджено новий проект будівництва станції і визначено термін його завершення — 2008 рік.

Є в цьому розпорядженні суттєва «пом'якшувальна» позиція. Мінпаливенерго доручається забезпечити поетапне введення в дію потужностей станції у складі 1-3 агрегатів. І з урахуванням досвіду експлуатації їх та результатів обстеження впливу на навколишнє природне середовище «вирішити в установленому порядку питання про розконсервування 4-6 гідроагрегатів».

Того само 2002 року обсяг фінансування будівництва станції збільшується проти попереднього майже вдвічі. 2003 року дещо зменшується, а «президентовиборного» 2004-го зменшується навіть порівняно з 2001 роком. Проте Міністерство палива та енергетики, НАЕК «Енергоатом» приймають рішення ввести першу чергу до кінця нинішнього року. Отже, буде заповнено Олександрівське водосховище...

Проблеми доцільності добудови Ташлицької ГАЕС і можливий негативний вплив на навколишнє природне середовище стало предметом громадського слухання, яке провів нещодавно Комітет Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Багато хто з його учасників переконував: проект будівництва цього гідротехнічного комплексу екологічно небезпечний і економічно невигідний, бо сама ГАЕС «з'їдатиме» багато електроенергії. Нічого конкретно не робиться для створення національного природного парку «Гранітно-степове Побужжя», що передбачено уже Законом України «Про загальну державну програму формування національної екологічної мережі України на 2000-2005 рр.».

Заступник голови Комітету Іван Заєць, багато інших учасників слухань наголошували: добудова цього гідротехнічного комплексу може бути здійснена лише за умови беззастережного дотримання чинного законодавства України. Представники Мінпаливенерго доводили необхідність добудувати його, бо вкладено величезні кошти, і запевняли, що 10 відсотків із 1,9 млрд. гривень кошторису спрямують на виконання соціально-екологічних заходів.

Учасники слухань дійшли висновку про необхідність ще раз детально вивчити всі проблеми будівництва цього комплексу, провівши на місці виїзне засідання. Лише тоді краще прийняти остаточне рішення Комітету з можливим винесенням питання на розгляд Верховної Ради.

А тим часом: за кілька днів перед цими слуханнями на засіданні штабу з добудови Ташлицької ГАЕС (на місці) заступник міністра палива та енергетики Микола Штейнберг і президент НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський дали відповідні доручення щодо поліпшення роботи там і запевнили: першу чергу станції буде введено у визначені терміни...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ КОНФЛІКТ

На злітній смузі

Ще два роки тому юні чернівчани могли бачити справжні літаки тільки у фільмах. Через недолугу економічну політику пострадянської доби Чернівецький аеропорт дійшов «до ручки», загруз у боргах та безнадії. Ніхто тоді не вірив, що колись на злітній смузі, де в той час ревли мотори хіба що дитячих картів, можна ще буде побачити літак. Щоправда, іноді у Чернівцях приземляли борти з Президентом, чартери з олігархами та їхніми родинами. Особливо дратували обслугу аеропорту, котра місяцями сиділа без зарплати, коханки скоробагатьків, які дозволяли собі прилітати на Ту-134 з трьома—п'ятьма пасажирами, включаючи охоронців. Але про рейсові польоти не йшлося. Міська влада махнула на долю літовища рукою, мовляв, це власність обласної ради, а обласна рада тоді ради дати не могла. І тільки після втручання тодішнього голови ОДА, який вирів у порятунок аеропорту, **сесія обласної ради призначила директором колишнього**

полковника міліції Володимира ПАЛІЙЧУКА (на фото). Ця кадрова політика була вдалою. Буквально за рік Володимир Палійчук витягнув підприємство з боргової ями, з Чернівців зусиллями нового керівництва та першої на наших теренах авіакомпанії "Буковина—Байкал" почали виконуватися регулярні рейси на Стамбул і Київ. Новому директорові вдалося сформувати функціональну команду, відновити матеріально-технічну базу, навести порядок на літовищі та забезпечити можливість регулярних польотів. Люди почали отримувати платню.

(Закінчення на 8-й стор.).

Ми живемо в скляному будинку і не повинні кидати каміння одне в одного

(Початок на 1-й стор.).

Найсиніше у світі — Чорне море моє...

Начальник Державної екологічної інспекції охорони навколишнього середовища Північно-Західного регіону Чорного моря Павло Буланович розповів власному кореспонденту «Голосу України» В'ячеславу Воронкову про будні тих, хто захищає природу.

— Про Чорне море можна сказати: море перебуває в задовільному стані, воно живе і розвивається.

Особливо чистими за вмістом нафтопродуктів є води відкритого моря, де концентрація забруднюючих речовин — на рівні чи нижче гранично допустимих норм.

Однак спостерігаються постійні перевищення нормативів гранично допустимих концентрацій скидання стічних вод з очисних споруд «Північна», «Південна», «Білгород-Дністровський», «Затока», що свідчить про неритмічну роботу очисних споруд, недосконалість системи очищення і незадовільний стан обладнання, що має значний термін експлуатації.

— Як впливають на стан морської води аварійні розливи і яких заходів вживають для їх ліквідації?

— У 2004 році внаслідок 16 аварій у море потрапили більш як тонна нафтопродуктів і 165 кг соняшникової олії. Розливи траплялися практично в усіх портах: Одеському, Іллічівському, Южному, Ізмаїльському, Херсонському. В усіх випадках держінспектори проводили обстеження, встановлювали і притягали до відповідальності винних осіб. За аварійні забруднення висунуто 13 позовів і стягнено з порушників майже 20 млн. грн.

У першому кварталі 2005 року зафіксовано дві аварійні ситуації в Іллічівському і Херсонському морських торгових портах.

Через порушення технологічної схеми екіпажем норвезького судна «Spar Carina» під час проведення бункерувальної операції в акваторію Сухого лиману 24 лютого вилилося 3,5 тонни нафтопродуктів. Після проведеного інспекцією розслідування і встановлення винних на капітана судна було накладено штраф у 1190 грн. За шкоду, заподіяну навколишньому природному середовищу, інспекція висунула претензію на суму понад 1 млн. доларів США агентурній компанії ТОВ «ОАМ Інтерброкер», підготовлено позов на відшкодування збитку.

— Море може бути і чистим, чого не можна, на жаль, сказати про пляжі і прибережну територію. Важлива не тільки чистота моря, а і чистота наших пляжів, усього узбережжя.

— На держінспекцію покладено державний контроль за дотриманням природоохоронного законодавства в 100-метровій прибережній зоні від урізу води. Жодного об'єкта не може бути зведено у цій зоні без погодження з нами. До того ж інспектори мають повноваження на припинення діяльності об'єктів і їх пломбування в цій зоні.

Щоб ловилася рибка велика і мала...

— На інспекцію покладено також здійснення державного контролю за використанням та охороною живих ресурсів моря. Чи не знищені вони в результаті варварських дій людини?

— За останні десять років практично було припинено бюджетне фінансування на повномасштабне науково-дослідне спостереження за станом рибних ресурсів і на морі, і на внутрішніх водоймах. Достовірність прогнозованих рибних запасів і рекомендованих обсягів з відтворення в Одеській області досить сумнівна.

Так, за останні п'ять—сім років обсяги цінних, аборигенних видів риби (сазан, судак, чехоня та ін.) різко зменшилися, а часткове, аж ніяк не повноцінне, відтворення, переважно товстолобиком (улови якого далекі від показників їхнього зариблення) і коропом, не дає бажаних результатів.

В Одеській області поряд з неповноцінним зарибленням є серйозні недоліки в регулюванні промислу і охороні рибних запасів.

У 2004 році ми довели негативний вплив використання у північно-західній частині Чорного моря у весняно-літній період пелінгасових сіток, в які потрапляє здебільшого памолодь цінних видів риб — осетрових. На підставі цього Держдепартамент рибного господарства змушений був заборонити їх використання, але тільки в літній період, що недостатньо ефективно, тому що перевилов памолоді осетрових спостерігається й у весняний період.

У цей же період за нашою пропозицією була запроваджена заборона видавати дозволи на використання гачків під час вилову катрана судами, що мають обмежений регіон плавання — до 20 миль. Практично ці види знаряддя використовувалися в постійно забороненому місці — північніше лінії мису Тарханкут з гирлом Дністровського лиману. У такий спосіб практично узаконювалося браконьєрство зі знищення памолоді осетрових.

Пам'ятаймо: природа пропонує нам свою мудрість, а не нав'язує її нам. Усі ми живемо в хиткому скляному будинку і не повинні кидати каміння одне в одного.

НОВИНИ
СУБОТА, 16 КВІТНЯ 2005 ■ № 70 (3570)

З учорашнього дня у водоймах Одеської області запроваджено заборону на промислове, аматорське і спортивне рибальство. Причина заборони проста — розпочався нерест

Генеральний секретар НАТО Яап де Хооп СХЕФФЕР спростував повідомлення про те, що Північноатлантичний альянс має намір уже наступного тижня запропонувати Україні своє членство

■ ТАЛАНТИ

Стартував VI Міжнародний

конкурс молодих піаністів пам'яті Володимира Горовиця

Позавчора у Колонному залі імені М. Лисенка Національної філармонії України урочисто відкрито цей творчий марафон.

Засновано його десять років тому. 2002-го прийнято до складу Європейської спілки молодіжних музичних конкурсів (EMCV), а торік визнано першим в Україні конкурсом-членом Всесвітньої федерації міжнародних музичних конкурсів (WFIVC).

За підсумками відбірного туру, в конкурсі змагатимуться 98 молодих піаністів із 26 країн. Найкращих із них визначатиме авторитетне журі у складі відомих піаністів з Великої Британії, Німеччини, Італії, США, Ізраїлю та України. Напруженою очікується боротьба серед виконавців старшої групи за першу премію — 10 тисяч доларів, за яку змагатимуться 55 піаністів.

Учора розпочався перший тур прослуховування учасників. Заключний концерт переможців — 28 квітня в тому самому Колонному залі. А 29-го — урочиста церемонія нагородження переможців конкурсу та концерт лауреатів першої премії в Національній опері ім. Т. Шевченка.

Про те, як відбуватиметься конкурс, хто переміг, ми розповімо після його закінчення. Адже «Голос України» — один з головних інформаційних спонсорів цього творчого суперництва талановитої молоді.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

■ ФОТОФАКТ

Біля Кабміну представники Всеукраїнського молодіжного об'єднання «Молодь — надія України» провели мітинг з вимогою повернути старі ціни на бензин та дизельне пальне.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Приперло... і зафіксували

(Початок на 1-й стор.).

Очевидно: для того, щоб уникнути такого фатального сценарію, Кабінет Міністрів зробив уже чимало — відмовився від продажу української нафти через аукціони, мобілізував усі наявні потужності нафтопереробних заводів для постачання дизпального за ціною 2400 гривень за тонну, почав здійснювати щоденний моніторинг цін на нафтопродукти в регіонах. Залишилося не так вже й багато — переглянути, скажімо, акцизи по імпорту, відлагодити чіткий механізм інтервенцій нафтопродуктів на споживчий ринок. За словами Івана Плачкова, інтервенційний резерв, який має унеможливити появу істотного дефіциту нафтопродуктів на ринку, нині становить майже 20 відсотків від його потреби. Проте з огляду на зростання сезонного попиту на російську нафту, очевидно, справа не стане і з переглядом порядку справляння акцизних зборів по імпорту, тим паче що вони перекладаються у ціни на бензозаправках. Адже ймовірно, що прогнози Центру енергетичних досліджень справдяться і оптові ціни зростуть на кожній тонні до 200—300 гривень. Дуже хочеться вірити, що бензинову задачку розв'яже Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, адже торік її вже розв'язували.

Сергій ВЛАД.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює щире співчуття власному кореспондентові у Сумській області Жмуркову Владиславу Рішардовичу з приводу тяжкої втрати — смерті матері — **Марії Філімонівни.**

На дачу в Києві доїхати важче, ніж злітати на Канари

Від метро «Лівобережна» до дачного району Києва Русанівські сади — 2—2,5 кілометра. Здавалося б, дістатися до садів дуже просто, це ж не за місто їхати. Однак проблема з транспортом тут давно. Звісно — не у власників розкішних віл, які мають не менш розкішні авто. А як добиратися пенсіонерам? Щороку автобусний парк виділяє на період з кінця квітня до середини жовтня один автобус, який доставляє дачників від «Лівобережної» до Русанівських садів. Поки він робить одне коло — минає 50 хвилин. Тому довжелезні черги тут — явище звичне. Взимку на сади взагалі жодний транспорт не ходив.

Декілька років тому взялася за перевезення дачників транспортна фірма «Тандем». У зимовий період вони тричі на день доставляли туди бажаючих. З початком дачного сезону «маршрутки» почали їздити одна за одною. Черги набагато зменшились, а от водій автобуса був незадоволений, раніше він єдиний тут заробляв і собі, і парку. Той, хто платив за проїзд 50 копійок в автобусі, з радістю віддав би 60 за «маршрутку». Транспортна фірма побоїцяла перевозити за один рейс трьох пільгових пасажирів, але не більше. У салонах «маршруток» №215 почали виникати конфлікти. Ветерани доводили, що їхні посвідчення належать до категорії, яка дозволяє безплатний проїзд. Таких пільговиків набиралося осіб десять. Далі починали з'ясовувати, хто зайшов до «маршрутки» першим, хто — третім. Щаслива «трійця» їхала безплатно, інші обіцяли скаржитися владі. На фірму ображені пільговики телефонують майже щодня, у Міністерство транспорту надсилають скарги. Вибір у них невеликий: або їздити тільки в літній період на єдиному на маршруті автобусі, очікувати якого доводиться щонайменше півгодини, або забути про своє пільгове посвідчення і платити за проїзд у «маршрутках», що трохи мобільніші.

Ольга ЯЦУНСЬКА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «ГУ»).

До речі

Починаючи з 29 квітня щоденні рейси для київських дачників організовує ВАТ «Київський річковий порт». Перший маршрут зв'яже Річковий вокзал (відправлення об 11-й та о 17-й годинах) і гирло Десни (із заходом на Оболонь). Вартість проїзду в один кінець — 10 гривень, торік, до речі, було вдвічі дешевше. Другий маршрут проляже від Річкового вокзалу (відправлення о 16-й та о 18-й годинах) до Осокорків. Тут вартість проїзду не змінилася і становитиме п'ять гривень.

Щодо пільг, то діти до семи років їздитимуть безплатно, а юні дачники до 14 років матимуть 50-відсоткову знижку. Пенсіонери мусять платити повну вартість, а ветерани праці, інваліди війни, учасники ліквідації аварії на ЧАЕС першої категорії можуть розраховувати на безплатний проїзд, але тільки після ретельної перевірки посвідчень береговою службою — річковики страшенно побоюються підробок.

Річковими маршрутами можна буде скористатися до кінця вересня—початку жовтня — залежно від погоди.

Тим часом в «Укрзалізниці» запевнили, що також пам'ятають про дачників і саме працюють над запровадженням з 30 травня літнього розкладу руху приміських поїздів.

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ — ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Що для вас поїздка на дачу: відпочинок чи рабська праця для підтримки сімейного бюджету?

Ніна, безробітна:
— Дача — це примха для городян. Кілька соток землі, а розмов про них... У моїх батьків у селі є два гектари — ось де можна попрацювати. Задоволення? То справжня рабська праця.

Валентина Підгірна, пенсіонерка:
— Дача — це все моє життя. Вона годує мене з чоловіком цілий рік. Я люблю землю, сад, квіти і з задоволенням за ними доглядаю. Хоча з віком стає дедалі важче працювати на ділянці.

Віктор Сергійович, лікар:
— Для мене це лише марне гаяння часу. Регулярно засіваю свої грядки, але так нічого й не збираю, все купую на базарі.

Сергій, студент:
— Терпіти не можу, коли батьки везуть мене на дачу. З більшим задоволенням відпочину з друзями в лісі, на річці. Та й копати, сапати, садити — все це не для мене.

Ірина КОЗАК.

Пісочниця для голови

Опікуватися містом має людина, яка його любить. Для цього треба або народитися і вирости в ньому, або приїхати і закохатися з першого погляду. Втім, кохання іноді буває схоже на зґвалтування. І останні дії київського міського голови — переконливий доказ того.

Ну, специфічно любить Київ наш міський голова! А от мені болить, коли на місці красивих старих будинків виникає пустота. Такий провал, як ось на цьому знімку, я побачила на вулиці Михайлівській. Ще недавно тут стояв будинок, який начебто збиралися реконструювати. Тепер, мабуть, буде черговий архітектурний «шедевр». За моїми спостереженнями, такі випадки мають історично-систематичний характер. Тобто міська влада дуже поспішає звільняти майданчики під будівництво і робить це в усіх більш-менш престижних районах. Нині Київ нагадує скоріше пісочницю, де легко руйнують старі будиночки, аби поналіплювати висоцких бовванчиків. Бог з ним, що не дуже красиво — зате багато влізе! І що з того, що оте новостворене (чи «новоспотворене»?) не вписується в старі (та у нові) архітектурні ансамблі, що порушуються санітарні норми, що кияни обурюються... До чого тут взагалі кияни?

Кажуть, пан Омельченко багато зробив для міста. Еге ж, зроблено чимало! Може, досить? Бо не виключено, що одного ранку ми й Києва у тій пісочниці не побачимо.

Анастасія СИРОТКІНА.
Фото автора.

Сто гектарів молодого лісу

Вінницька область. Тут розпочався місячник благоустрою й озеленення населених пунктів та впорядкування могил і пам'ятників загиблим у Великій Вітчизняній війні. Заплановано залісити більш як сто гектарів земель несільськогосподарського призначення. Загалом навесні й восени силами лісогосподарських організацій і громадськості буде висаджено 15 мільйонів молодих дерев. Обласна рада оголосила конкурс на краще озеленення території. Одному з минулорічних переможців — сільській раді села Парпурівці — буде вручено автомобіль «Таврія». Протягом місячника також відремонтують пам'ятники загиблим воїнам, упорядкують братські могили визволителів.

Віктор СКРИПНИК.

Візу до Німеччини студентові буде отримати легше?

Посол Німеччини в Україні Дітмар Штюдеман висловився за полегшення видачі віз для окремих груп українських громадян, зокрема для студентів, науковців, представників ділових кіл та політики. Як повідомляє "Німецька хвиля", про це дипломат заявив днями на одній з конференцій у Берліні.

Ці заяви пролунали на тлі візового скандалу стосовно видачі близько 300 тисяч віз громадянам України та Білорусі, більшість яких вказували в документах, що хочуть помилуватися красою Кельнського кафедрального собору. Німецька опозиція твердить: більшість цих "туристів" залишилася як нелегальні працівники, а деяких жінок нібито змушували до проституції. 20 квітня Дітмар Штюдеман виступить як свідок у слідчій комісії бундестагу, котра займається цією справою.

До Голанських висот

(Початок на 1-й стор.).

В обов'язки українського підрозділу входить тилове забезпечення сил ООН. Відповідно до законопроекту фінансування витрат, пов'язаних з участю України в цій миротворчій операції, проводитиметься за рахунок держбюджету з подальшим відшкодуванням цих витрат Організацією Об'єднаних Націй.

Зараз окремий батальйон матеріально-технічного забезпечення проходить, говорячи мовою військових, "бойову злагодженість" на одному з полігонів Миколаївської області. Особливість підготовки нашого контингенту — обов'язкове знання військовослужбовцями англійської мови, **повідомили в прес-службі МО України.**

Введення українських миротворців можуть розпочати у червні—липні. Усе залежить від рішення Верховної Ради. Ротацію планують проводити один раз на рік.

Ольга ВІТЕР.

■ ФОТОФАКТ

Українські солдати співали гімн на Яворівському полігоні Західного оперативного командування (Львівська область) під час урочистих проводів 81-ї тактичної групи ЗСУ до Іраку. Військовослужбовці цього підрозділу замінять там 6-ту окрему механізовану бригаду.

Фото Віталія ГРАБАРЯ (УНІАН).

Води Тиси та Дніпра

Надзвичайний і Повноважний Посол Угорської Республіки в Україні Янош Тот запросив гостей та журналістів на презентацію книги Нандора Феттіха "Київський щоденник". Ця подія відбулася 14 квітня, в день відкриття міжнародної науково-історичної конференції "Україна — Угорщина: спільне минуле та сьогодення".

Ідея проведення конференції запропонована Демократичною спілкою угорців України і здобула підтримку в громадсько-політичних та наукових колах Угорщини й України. До сьогоднішнього дня включно вчені обох країн обговорювали історичні події, що відбувалися в різні періоди 1000-річного співіснування сусідніх народів. Учасники конференції запропонували створити україно-угорську змішану комісію, що зможе об'єктивно та детально вивчати історичні контакти між обома державами, починаючи з епохи Київської Русі та династії Арпадів і до наших днів.

Дарія ГОРСЬКА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Бензиновий рай?

■ СВІТ ПРО УКРАЇНУ

Тижневик "Впрост" у статті "Полякам до вподоби українське" пише про те, що останнім часом помітне різке зростання перевезення палива з України до Польщі, особливо у прикордонних районах. Такі дані навела речник Пшемисльської митної палати Малгожата Ейсенбергер-Бляхарська. За її словами, польським водіям вигідно їздити по бензин до України, бо тут він удвічі дешевший. Легально бензин можна провезти в баку автомашини та ще десять літрів у каністрі. З цієї можливості активно користаються місцеві жителі. Дехто з них устигає перетнути кордон два-три рази за день.

Автори статті твердять, що останнім часом приватні перевізники почали їздити заправлятися українським бензином навіть туристськими автобусами. Адже так можна перевезти сотні літрів дешевого пального.

Середня заробітна плата в Польщі нині становить майже 700 доларів на місяць, тоді як у Києві (найдорожчому місті нашої країни) — лише близько 150 зелених.

Підготувала Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

За ратифікацію

Учора парламент Греції більшістю проголосував за Конституцію Європейського союзу. Греція стане п'ятим членом Євросоюзу, що схвалив документ. Для того щоб Конституція набула чинності, її мають затвердити всі 25 країн, які входять до ЄС.

Франція вирішила провести референдум, що повинен відбутися 29 травня. Президент цієї країни Жак Ширак закликав співвітчизників підтримати Конституцію. Бо інакше країна опиниться в ізоляції, — заявив він. Однак, за даними соціологічних опитувань, більшість французів має намір усе-таки проголосувати проти.

■ СВІТ КОРОТКО

США

Засудили Білорусь

Комісія ООН з прав людини напередодні прийняла резолюцію, котра засуджує Білорусь за систематичні порушення прав людини. Також за порушення прав людини висловлюються претензії до Куби та КНДР. Крім того, резолюція закликає Ізраїль до запобігання виникненню нових поселень на окупованих територіях і до вживання заходів із захисту прав палестинців.

КИРГИЗІЯ

Бути чи не бути дочці Акаєва в парламенті

Дочка екс-президента Киргизії Аскара Акаєва — Бермет Акаєва —повернулася до Бішкека і взяла участь у роботі парламенту. Один з представників колишньої киргизької опозиції назвав це рішення передчасним, однак виконувач обов'язків президента країни Курманбек Бакієв заявив, що не бачить перешкод для участі Акаєвої в роботі парламенту. Тим часом у Бішкеку в зв'язку з цим уже розпочалися мітинги протесту.

РОСІЯ

Вдалий старт

Космічний корабель "Союз" із трьома космонавтами на борту успішно стартував з космодрому Байконур. Він доставить на міжнародну космічну станцію новий екіпаж — росіянина Сергія Крикальова та американця Джона Філліпса, а також італійського астронавта Роберто Вітторі, який повернеться на землю разом з десятою експедицією, котра працювала на МКС півроку. Експедиція візьме участь в експерименті, котрий проводять російські біологи.

КНДР

Святкують усі!

У Північній Кореї відзначають національне свято — день народження першого і єдиного президента країни Кім Ір Сена. Після його смерті в 1994 році посаду президента КНДР було скасовано. У Пхеньяні пройшов військовий парад, а жителі в усій країні поклали квіти до підніжжя численних пам'ятників покійному вождю. День народження Кім Ір Сена став початком нового літочислення — в КНДР учора настав 93-й рік.

МОНАКО

Похорон монарха

Учора в Монако відбувся похорон князя Реньє, що правив цією маленькою державою з населенням близько 32 тисяч осіб з 1949 року. Князь помер шостого квітня на 82-му році життя після тривалої хвороби. Престол перехопить до його єдиного сина — принца Альберта. У жалобній церемонії взяли участь політичні лідери багатьох країн світу і члени королівських родин.

США

Гучний судовий процес

Завершується розгляд гучної кримінальної справи про вбивство в США прийомної дитини з Росії. На лаві підсудних — 33-річна Ірма Павліс, обвинувачувана в убивстві шестирічного Алекса, всиновленого з дитячого будинку в Єйську.

Про борги та вічну дружбу

■ ЩОДЕННИК

Понеділок. Ветерани Донеччини цього року не зможуть побувати в Німеччині перед Днем Перемоги: Посольство ФРН в Україні відмовило їм у наданні віз. У прес-службі дипломатичної установи на запитання кореспондента "ГУ" про причину відмови сказали, що питання не коментується. Останнім часом побутувала думка, ніби в наданні віз до ФРН посольство відмовляє, бо боїться наших нелегалів і повій. Оскільки ветерани не належать до цієї категорії громадян, то інцидент прокоментувала керівник прес-служби глави Донецької облради Бориса Колесникова: відмова пов'язана з тим, що ініціатором поїздок був сам Колесников.

Вівторок. Академія української преси констатує дисбаланс уваги масмедіа на користь Президента Віктора Ющенка та його команди, заявив президент АУП Валерій Іванов. Експерти аналізували масштаб цензури у ЗМІ за нової влади. З'ясувалося, жодна моніторингова організація не зафіксувала її намагань "проштовхнути" або "не допустити" ті чи інші новини. Але в них досі домінує особа президента. Це особливо помітно на телеканалах, які критикували Ющенка-опозиціонера. Такої інформації набагато більше, ніж за Кучми. Відтепер усі ЗМІ — пропрезидентські?

Середа. Олександр Лукашенко на спільну заяву президентів Ющенка та Буша "співпрацювати на підтримку просування свободи в таких країнах, як Білорусь і Куба", відповів, що його країна сама себе демократизує. Він наполягає на поверненні Україною державного боргу. У 2001—2003 роках Білорусь пред'явила вимоги Україні на 100 мільйонів доларів. Україна визнала лише 50, але не погодилася, що борг —державний. Добре, що хоч сума не дуже велика, а то залишив би нас Лукашенко без штанів. Протест проти втручання у внутрішні справи заявила також Куба, але в МЗС України, запросивши її посла, пояснили, що "на друзів не ображаються". Пан посол з цим погодився. А коли б ні, то кубинці виставили б нам рахунок за лікування та оздоровлення майже 20 тисяч дітей, яких Куба приймає з 1986 року?

Четвер. Прем'єр-міністр Чехії Станіслав Гросса оголосив про свою відставку. У зв'язку зі скандалом: його сім'я придбала дорогу квартиру на гроші дружини-бізнесмена. Оскільки в цій країні уже відокремили бізнес від політики, то довелося Гроссу — найпопулярнішому політику Чехії — залишити крісло прем'єра. Чекатимемо відставок урядовців і ми? Наш уряд теж запровадив таке правило...

П'ятниця. Нарешті нам бодай спробували пояснити, чому Юлія Тимошенко не поїхала до Москви та чи не пов'язане це з її ймовірною відставкою. Начебто вона має стежити за ходом посівної. І то правда: як без прем'єра упродовж двох днів візиту може обійтися наше поле? Щоправда, сама прем'єрка все-таки додає, що поїде до білокам'яної, коли та вибачиться за "дурного чиновника", тобто генпрокурора Росії Устинова, котрий нагадав, що кримінальну справу проти неї не закрито, та позбудеться "комплексу старшого брата". То все-таки: посівна чи кримінальна справа завадили візиту Тимошенко до Москви?

Водночас ця подія обросла чутками та плітками, спровокованими самою владою. За словами прем'єра, це Президент наказав їй залишитися у Києві. Але його прес-служба спростувала заяву. Преса та чимало політиків упродовж двох днів обсмоктували тему, чи не означають такі розбіжності ймовірної відставки Тимошенко? Аж поки Тимошенко та Ющенко мало не поклялися, що працюватимуть у єдиній команді десятки років. Щоправда, Тимошенко клялася усе-таки палкіше. Що б це означало?

Пропозиція пересічного громадянина: щоб не пояснювати пліток і чуток, влада мала б або не давати підстав для них, або переконливо коментувати їх відразу.

Валентина ПИСАНСЬКА.

8 квітня. Полтавська область. Розпочато сівбу ранніх зернових.

9 квітня. Київ. Міністр освіти та науки України Станіслав Ніколаєнко *(другий зліва)* під час старту Всеукраїнської акції «Зелений паросток майбутнього», яка триватиме місяць.

10 квітня. Сімферополь. Пікетувальники вимагають відставки кримського уряду через «сфабриковані карні справи проти кримських татар».

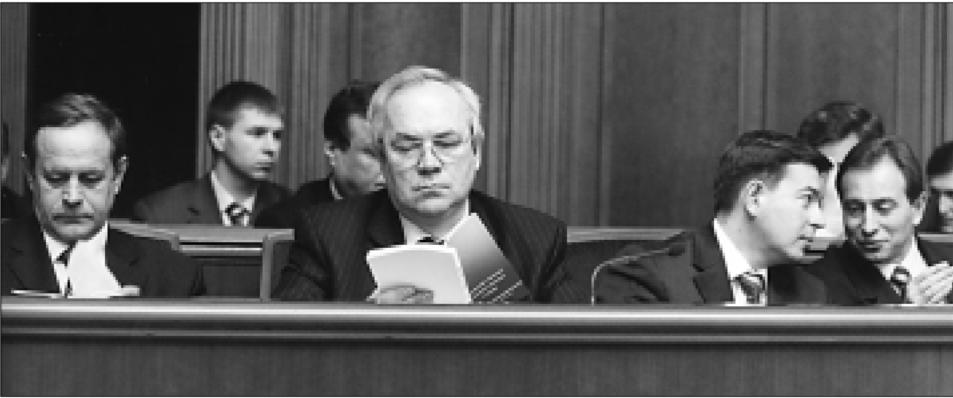
11 квітня. Пекін. Під час офіційного візиту до Китаю Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Головою КНР Ху Цзіньтао.

12 квітня. Пікети «чорнобильців» під стінами Верховної Ради, де відбувся День уряду «19-ті роковини Чорнобильської катастрофи».

14 квітня. Київ. Відкрилася VI міжнародна спеціалізована виставка «Індустрія квітникарства та овочівництва».

13 квітня. Парламентські слухання у Верховній Раді України «Перспективи створення громадського телерадіомовлення в Україні».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

У «вічному» боргу залишаються підприємства-банкрути перед колишніми працівниками

12 тисяч мешканців Слов'янська не можуть отримати свій заробіток за кілька років

«Немає майбутнього, знищено минуле...»

У мікрорайоні навпроти ВАТ «Содовий завод» у Слов'янську мешкають здебільшого колишні робітники. Колись із вікон стандартних дев'ятиповерхівок відкривалася панорама працюючого на повну потужність хімічного підприємства. Тепер звідси добре видно руїни заводських корпусів. Без роботи залишилися понад чотири тисячі колишніх працівників. Ось уже п'ять років вони не можуть отримати зароблене — 80 місяців заборгованості.

— Я пропрацював на заводі 35 років, — розповідає Микола Педан. — Коли розраховувався, мені були винні 4,5 тисячі гривень. Подавав до суду, є рішення. Але грошей немає. І просвітку поки що не видно. Живу на пенсію, викручуюся. Хоча дружина хворіє, на ліки все йде. Не знаю, як жити далі з такими цінами.

Валентина КОВБАНЬ, виконувач обов'язків голови профспілкового комітету ВАТ «Содовий завод»:

— Мабуть, немає інстанції, куди б ми не зверталися. Відповіді приходять одні й ті самі: мовляв, після того як продаватиметься майно содового заводу, виплатять заборгованість у зарплаті. Але заводу практично вже немає. П'ять тисяч людей залишилися за бортом. На вулиці. Знайти роботу після сорока років практично неможливо. Молодих дуже багато виїжджає за кордон. Або працюють за наймом, у посудних цехах. Мабуть, нам потрібен новий Короленко, який написав би нову книгу «Діти підземелля». Коли наші діти, онуки без зарплати, без трудових книжок гнуть спини на господарів-«посудників». Немає роботи, немає майбутнього і знищено минуле...

Соціальні наслідки банкрутства підприємств стали предметом дискусії під час «круглого столу», організованого газетою «Голос України» у Слов'янську. Заборгованість у заробітній платі в місті перевищує 10 мільйонів гривень. Майже вся ця сума припадає на три колишніх великих підприємства — ВАТ «Содовий завод», ВАТ «Слов'янський керамічний комбінат» та ВАТ «АІЗ-Енергія». Зароблених грошей не один рік чекають майже 12 тисяч колишніх робітників.

«Ілюстрацією» до розмови стали два альбоми фотографій, принесених ліквідатором ВАТ «Слов'янський керамічний комбінат» Тамарою Жевновою. Приступивши до виконання обов'язків у листопаді минулого року, керівник підприємства розпочала з того, що ретельно відзняла всі виробничі приміщення. Як і на содовому заводі, на території керамічного комбінату — руїна і занепад. Відновити виробництво вже нереально. Зате реальністю є багатомільйонні борги перед людьми, маленькі й великі трагедії у тисячах сімей.

Довідка

ВАТ «Содовий завод»
Частка державної власності: 100 відсотків.
Кількість працюючих на 1 січня 2005 р. — 28 осіб.
Заборгованість у заробітній платі — 4900,1 тисячі гривень.
Кількість осіб, перед якими є заборгованість у заробітній платі, — 4128.
Кількість місяців заборгованості — 80.

ВАТ «Слов'янський керамічний комбінат»
Частка державної власності: 92,7 відсотка.
Кількість працюючих на 1 січня 2005 р. — 18 осіб.
Заборгованість у заробітній платі — 2252,8 тисячі гривень.
Кількість осіб, перед якими є заборгованість у заробітній платі, — 2875.
Кількість місяців заборгованості — 72.

ВАТ «АІЗ-Енергія»
Частка державної власності: 0%.
Кількість працюючих на 1 січня 2005 р. — 6.
Заборгованість у заробітній платі — 3696,9 тис. грн.
Кількість осіб, перед якими є заборгованість у заробітній платі, — 4731.
Кількість місяців заборгованості — 23.

«Я не продавав, це до мене»...

До проблеми підприємств-банкрутів Слов'янська «Голос України» звертається не вперше. Цього разу серед учасників «круглого столу» були ліквідатори — керівники, на чиїх плечах лежить відповідальність за розрахунки по боргах, у тому числі із зарплати. Найбільше критичних стріл було випущено в бік ліквідатора содового заводу Юрія Стьопіна. Ось уривок із гострої розмови.

Юрій СТЬОПІН:

— Ми неодноразово вживали заходів для погашення заборгованості. Зокрема в грудні минулого року зверталися до Фонду держмайна і Міністерства праці і соціальної політики з приводу безпроцентної державної позики. Підготували всі необхідні документи. Нашому підприємству було відмовлено в позиці. Офіційне мотивування: неможливість погашення. Тобто майно перебуває у жалюгідному стані, на цю суму майна не буде. Все, що продається, іде на поточні витрати, на зарплату працівникам охорони.

Анатолій ЛЕВІТ, міський голова Слов'янська:

— А чи ініціювали ви, щоб через Фонд держмайна і Мінпраці віддати у заставу два цехи, які не увійшли до статутного фонду, під розбирання на металобрухт? Упевнений, їхня остаточна вартість — у металі, і там напевне не 5 і не 10 мільйонів, а набагато більше. Я просив би прокуратуру розібратися, скільки саме.

Маю інформацію територіальної держінспекції праці в Донецькій області — куди витрачалася готівка на содовому заводі, з порушенням черговості задоволення вимог кредиторів. Наприклад, такий собі громадянин Хмель щомісяця брав із каси гроші на передплату періодичних видань. 452 гривні, 433 гривні, 270 гривень, 500 гривень... Мабуть, цей Хмель — найобізнаніший читач у всьому місті. Крім того, проводилася оплата за мобільний зв'язок для керівників заводу, а це нецільове використання коштів.

Сергій ПЕРЕБИЙНІС, заступник міського голови Слов'янська:

— 31 січня 2002 року відбулася угода між керівництвом вашого підприємства та Індустріальним союзом Донбасу в особі «СІС «Сода» про продаж 15 мільйонів тонн крейди-крихти на загальну суму 8 мільйонів гривень. Гроші на завод не надійшли. Минуло два роки. Ще рік — і зникнуть усі можливості в суді відстояти. Скажіть, що як ліквідатор ви зробили, аби повернути гроші на завод?

Юрій СТЬОПІН:

— Нас визнано кредитором компанії «СІС «Сода». Я не продавав, це до мене...

«Який за ліком тут ліквідатор? Шостий? Десятий?»

Валентин БАБКІН, головний спеціаліст із праці Донецької обласної ради профспілок:

— Трудовий колектив борсається з 1995 року. Коли ця заборгованість взагалі утворилася? Форма власності державна, жодної акції не продавали. Гадаю, паровоз пішов, а тепер розводимо руками. Який за ліком на цьому заводі ліквідатор? Шостий? Десятий? Я загубив їм лік. Яка велетенська сила тримає цей завод, що ані міська влада, ані правоохоронні органи — ніхто не може нічого вдіяти, щоб трудовому колективу віддати ці 5 мільйонів, які винні давним-давно?

Борис ВЛАСОВ, депутат Донецької обласної ради:

— Трудящих не цікавить, чиє це майно, — воно державне. ВАТ «Содовий завод» нічого не винне робітникам, — винна держава. Стьопін як ліквідатор був зобов'язаний зібрати головний орган управління — спостережну раду, куди входять усі республіканські органи, органи місцевого самоврядування. Вони мали давно взяти кредит, виплатити заробітну плату, а з майном — як крали, так і крадіть далі.

Начальник відділення Пенсійного фонду України у Слов'янську Світлана Ковальова вважає, що банкрутство — важливий та іноді дуже необхідний процес. Наприклад, місто має позитивний приклад в особі акціонерного товариства «Донбасхімпроммонтаж», яке пройшло процедуру банкрутства і сповна погасило всі борги — і перед робітниками, і перед бюджетом. На жаль, однією назвою перелік «позитиву» вичерпується. Разом зі збанкрутілими підприємствами відділення Пенсійного фонду отримало купу боргів, адже за законом саме підприємство відшкодовує частину пільгових пенсій за списками №1 і №2. Фактично Пенсійний фонд кредитує ці підприємства у виплаті пільгових пенсій.

Світлана КОВАЛЬОВА:

— Виникають проблеми із призначенням пенсій на пільгових умовах. У зв'язку з тим, що громадяни не можуть витребувати довідки, ми позбавляємо їх права на призначення пільгової пенсії. На цих підприємствах не проводили атестацію робочих місць, немає підтверджувальних документів із заробітної плати. Виною тому десь форс-мажорні обставини, десь — бюрократизм чиновників. Порушено права громадян, вони соціально не захищені. І наслідки цих процесів переживатимемо не один рік.

«Перше запитання — де мої гроші?»

Кожен із трьох слов'янських промислових велетів пройшов свій шлях банкрутства — болісний, звивистий і далекий від цивілізованого. ВАТ «АІЗ-Енергія» отримало нового власника наприкінці минулого року. Новий господар навмисне зберіг звичну торговельну марку арматурно-ізоляторного заводу і має намір відновлювати виробництво. Однак із коштів, виручених від продажу майна підприємства-банкрута, лише невелика частина (500 тисяч гривень) була спрямована на виплату заборгованості у зарплаті. На той момент діяла норма закону, згідно з якою передусім погашають забезпечені заставою вимоги. А ось зарплата працівників — це вже друга черга.

Андрій КОРОТЕНКО, представник ліквідатора ВАТ «АІЗ-Енергія», представник власника:

— Одразу зазначу, що власник придбав завод саме для роботи, профіль не змінюється. Завдяки підтримці міста і всіх служб укладено договори на постачання газу, світла, відбувається реєстрація телефонів. Тобто завод починає жити у старих будівлях, зі старим обладнанням, але новим життям. Ми відчуваємо гостру нестачу спеціалістів. Просимо допомогти службу зайнятості, оголошення висять. Однак з робітниками спілкуватися морально важко. Адже це люди, які працювали тут і раніше, за тими самими верстатами. І перше запитання у них — де моя заборгована зарплата? Нам вигідніше розрахуватися з людьми, ніж із бюджетом, але такий був закон... Тепер адвокатська контора разом з ліквідатором займається витребуванням боргів, які дісталися у спадок. Там великі суми, які можемо все-таки отримати і розрахуватися з людьми.

Інша ситуація на керамічному комбінаті: за касаційною скаргою Фонду держмайна в Києві Вищий господарський суд скасував рішення Донецького обласного господарського суду від 9 серпня минулого року про призначення ліквідаційної процедури підприємства. Схоже, київські чиновники анітрохи не уявляють, що таке керамічний комбінат сьогодні. Від минулого майна залишилася хіба що назва.

Тамара ЖЕВНОВА, ліквідатор ВАТ «Слов'янський керамічний комбінат»:

— Якби не призупинили цю процедуру, найбільше, що ми отримали б від продажу, — близько одного мільйона (загальний борг — понад 2,2 мільйона гривень). Тобто джерел для погашення зарплати на місці немає. І якщо когось цікавить моя думка, то це держава має докласти зусиль і вжити заходів. Вважаю, з людьми повинні розрахуватися.

З тим, що саме держава повинна взяти на себе виплату багатомільйонного боргу у зарплаті, погодилися й інші учасники «круглого столу». Так, індустріальної слави Слов'янську не повернеш, і можна сперечатися, добре це чи погано. Куди, кому, за якою ціною і як продавали чи віддавали майно підприємств — на це питання мусять відповісти компетентні органи. До речі, представники прокуратури, яких ми також запрошували на засідання, не з'явилися. Задля справедливості варто відзначити, що кримінальні справи проти колишніх керівників і ліквідаторів підприємств порушували, однак інформації про те, щоб якась із справ була доведена до суду, немає. Люди, які роками не можуть отримати заборговану їм зарплату, говорять про очевидне безсилля правоохоронних органів на тлі масового розкрадання майна підприємств-банкрутів. А керівники місцевої влади пропонують виділити виплату заборгованості у зарплаті та наведення порядку на заводах.

Анатолій ЛЕВІТ, міський голова Слов'янська:

— На даний момент напруженості з працевлаштуванням у місті немає: всі, хто хотів, працюють. Статус безробітного мають лише 2,5 тисячі осіб, це нормальна цифра. Але борги із заробітної плати треба виплачувати. І робити це має держава. А потім уже нехай розбирається. Захоче — на збитки спише, захоче — знайде, де загубили і хто винен у цьому. Але з людьми треба розрахуватися.

Довідка

Загальна сума заборгованості у зарплаті в Донецькій області становить 325 мільйонів гривень. Із них 170 мільйонів — на рахунку підприємств-банкрутів. У стадії банкрутства 623 підприємства регіону. Із них, за даними обласної держадміністрації, лише 90 можуть реально погасити борг, у решти перспективи не такі райдужні.

Ліна КУЩ.

На знімку: такий вигляд має сьогодні Слов'янський керамічний комбінат.

Держкомрезерв проведе 21 квітня тендер із закупівлі яловичини та свинини

Кабінет Міністрів України скасував заборону на реекспорт нафти

■ КОНФЛІКТ

На злітній смузі

(Початок на 3-й стор.).

Тепер це вже історія. Щодня з Чернівецького міжнародного аеропорту виконуються закордонні рейси, кількість їх невпинно зростає. Проте підвищення інтенсивності польотів ставить перед колективом нові проблеми, пов'язані з їхньою безпекою та технічним станом злітно-посадочної смуги, і це питання тепер є ключовим. Його нагальність виявила нинішня напруга між керівництвом авіакомпанії «Середземноморські авіалінії» та дирекцією чернівецького порту, яка навіть знайшла відображення у місцевих телепередачах замовного характеру. Ідеться про те, що «Середземноморські авіалінії» мають намір виконувати рейси з Чернівецького аеропорту до Туреччини та Італії. Справа нібито благая. Проте польоти має виконувати німецький аеробус DC-9. Безумовно, це хороша комфортабельна машина, але для європейських злітних смуг з бетонним покриттям. У Чернівцях смуги покриті асфальтом — під них конструювали російські та українські літаки, котрі мають ширшу базу шасі. В аеробуса DC-9 база шасі значно вужча, під час посадки відбувається зрив верхнього шару покриття смуги. Якщо шматки асфальту потраплять у двигун, це може спричинити пожежу і, не приведи Господь, катастрофу. Це за того, що DC-9 може прийняти на борт понад 120 пасажирів.

Як стверджує директор аеропорту Володимир Палійчук, колектив, котрий, як і українські пілоти, звик працювати в умовах, наближених до бойових, здатний приймати DC-9 хіба що разово. Тобто не більш як один раз на тиждень—два. Щоб технічні служби після посадки встигали підлатати смугу. А якщо рейси DC-9 зробити регулярними, через два—три місяці смуга буде остаточно зруйнована, і робота аеропорту зупиниться. Цю принципову позицію він і висловив особисто керівникові «Середземноморських авіаліній» Родрігу Ільясу Мархеджу, до речі, громадянину Лівану. Проте у відповідь почув, що DC-9 літатиме, і ніхто з Палійчуком цю тему не обговорюватиме. Одразу до опального директора почали телефонувати окремі можновладці різного рівня.

Але натиснути на колишнього оперативника, спортсмена вагою майже 200 кілограмів не так просто. На його запрошення з Києва до Чернівців виїхала комісія, до складу якої увійшли спеціалісти Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації. Комісія підтвердила побоювання адміністрації порту і позицію директора стосовно неможливості виконання регулярних рейсів DC-9. У своєму листі від 23.03.05 на ім'я директора КП «Міжнародний аеропорт Чернівці» заступник голови Державіаслужби А. Колісник зазначає, що довжина злітної смуги чернівецького порту становить 2256 метрів, а міцність покриття (PCN) дорівнює 21/F/D/W/T, що, за його словами, дає можливість здійснення хіба що разових польотів з обмеженням інтенсивності та серйозним обмеженням маси DC-9 (42 т). Пан Колісник наголошує, що для DC-9 мінімальна довжина смуги має становити 2300—2450 метрів за 2256 метрів у Чернівцях. Далі заступник голови вимагає детального обстеження аеродрому з метою подальшої реконструкції покриття та доведення розмірів елементів аеродрому до необхідних стандартів. Тобто лише після реконструкції смуги директор аеропорту Володимир Палійчук зможе дозволити виконання регулярних польотів DC-9, свідомо не закладаючи голову в петлю. Адже зрозуміло, що в разі виникнення, м'яко кажучи, нестандартної ситуації з аеробусом під час зльоту чи посадки винним буде Палійчук. А якщо це призведе до загибелі людей?

До речі, кілька днів тому місцевий високопосадовець навіть відвідав чернівецький аеропорт, куди, за словами Палійчука, дотепер його нога ступала лише тоді, коли треба було прийняти київського олігарха чи чиновника. Отож подивився начальник господарство, гей би то підтримав директора і пообіцяв співпрацю з боку влади. Та не минуло кілька днів, як заявив, що треба було DC-9 приймати. А тепер, мовляв, якби знаття. Звісно, на молодого керівника натиснули, бо він ще ніякові, коли з Києва безцеремонно звертаються на «ти».

Про те, що на Палійчука насувається чорна хмара, йому конфіденційно повідомили й у коридорах обласної ради, котра обирала його директором. Хоча офіційно голова ради Олександр Смотр світить йому в очі і каже «сир». Знаючи, що значний відсоток депутатів облради його підтримає, Володимир Палійчук все ж таки почувається, як карась на пательні.

Хоча в чому його вина? У тому, що він не бажає брати участі в авантюрі, котра може призвести до загибелі людей, чи в тому, що вважає себе відповідальним директором а не «зіц-головою»?

Як на мене, колишня і нинішня обласна влада, а також міська рада мають зняти капелюха перед людьми, які зберегли колектив і врятували чернівецький аеропорт. Адже з економічної точки зору Палійчуку та його однодумцям з авіакомпаній, котрі вже працюють у Чернівцях, як-то «Буковина-Байкал» (Сафрон Фарфуляк), влада, яка залишається відстороненим статистом, закинути нічого не може. Більше того, підтримавши відмову директора від ризикованої оборудки з DC-9, ця місцева авіакомпанія вже уклала угоду з «Харківськими авіалініями» про постійне базування у Чернівцях сучасного комфортабельного українського аеробуса Ан-140, який обслуговуватиме маршрути на Туреччину, Італію, Грецію та виконуватиме рейси до Москви. Тобто у фінансах аеропорт і місцевий бюджет нічого не втрачають, це при тому, що Ан-140 цілком придатний для чернівецької смуги, бо база його шасі є безпечною на такому покритті. Окрім всього, Ан-140 вироблено в Україні, про яку, заплющивши очі, так щемно люблять говорити нинішні чиновники в будинку з левами.

То що слова, а що правда, панове можновладці?

Сергій СУЛИМА.

Самоврядування — це ініціатива мільйонів для вирішення своїх проблем самостійно у власній громаді

(Початок на 1-й стор.).

***РЕД.:** З 1997 року ця реформа знайшла відображення в президентських указах, але, на жаль, не була реалізована. З приходом нового Президента, нового Прем'єр-міністра ідея адміністративно-територіальної реформи набула нового звучання. Роман Безсмертний сказав, що цю реформу повинні здійснити в найкоротший термін — до березня 2006 року. Ця пропозиція одразу набула широкого розголосу в суспільстві та певного застереження.*

Роман БЕЗСМЕРТНИЙ — віце-прем'єр-міністр України з питань адміністративної реформи.

— Романе Петровичу, в чому суть реформи та чим визначено терміни її проведення?

Р. БЕЗСМЕРТНИЙ: Головна мета адміністративно-територіальної реформи — максимальне збільшення та наближення послуг, які можуть надати державні органи влади, органи місцевого самоврядування для громадян. Як це зробити? На перешкоді реалізації цієї мети стоїть система територіального устрою. Вона не дає можливості розвиватися ні місцевому самоврядуванню, ні його функціям, ні здійснювати бюджетне та кадрове забезпечення. А від цього страждає громадянин. Люди потребують послуг у тому районі, де вони проживають.

Зверніть увагу на нескінченну тенденцію поїздок до секретаріату Президента, до уряду з такими проблемами, які повинні вирішувати органи місцевого самоврядування. Причина — в нерозвинутості місцевого самоврядування. Чому воно не розвивається?

Місцеве самоврядування, як і будь-які структури влади, будується за територіальною ознакою. Якщо проаналізувати цю складову, то побачимо, що місцеве самоврядування не має повсюдності, а відтак воно не має ні серйозних доходів від рентних платежів за використання природних ресурсів, ні необхідних інструментів для реалізації своїх повноважень. А ці повноваження — стовідсоткові послуги для громадян.

Нещодавно зустрічався з послом Фінляндії. Він каже, що для місцевого самоврядування Україна — дуже вигідна країна, бо інфраструктура стиснута. Фінляндія аж ніяк сюди не підходить, бо населені пункти розтягнуті по території, і людей мешкає там дуже мало. Їм важко надавати послуги людям літнього віку тому, що потрібно зробити нормальну дорогу до окремих населених пунктів. Але в нас такі проблеми. І місцеве самоврядування не ставить перед собою завдання їх вирішувати. Наша проблема в тому, що ми замкнули самоврядні функції у межах населеного пункту та унеможливили реалізацію надання послуг громадянам.

Якщо людина проживає в якомусь населеному пункті, які в неї головні проблеми? Щоб дитина була в дитячому садку, була школа, медичне обслуговування, житлово-комунальні послуги, дороги, освітлення тощо. Тоді постає інше запитання: а чому цього немає? Тому що в основі немає власності, фінансових надходжень, інтелектуальних ресурсів, на яких може розвиватися вся система послуг.

РЕД.: Нині багато говорять про зміни територіальної приналежності. Анатолію Сергійовичу, ви з цим згодні? Чи є якісь інші причини суспільного напруження, яке присутнє в нас у зв'язку із можливою адміністративно-територіальною реформою?

А. МАТВІЄНКО: Особисто в мене немає підстав хвилюватися. Я хотів би прокинутися в упорядкованій державі, яка має оптимізовану структуру, яка здійснює свою владу на трьох рівнях (село, район та область), в якій надавалися б усі послуги кожній людині. Чому так гостро ставиться питання про територіальний устрій? На сьогодні у нас 12,5 тисячі територіальних громад, із них майже 10 тисяч сільських рад. Із цих сільських рад 6,5 тисячі мають одну бюджетну установу — сільську раду. Ми кажемо, що проблема не в територіальному устрої, а в послугах, які людина має отримати. Чому людина, яка мешкає в Києві, має всі права на обслуговування з боку держави та місцевих самоврядних органів, а людина з села нічого не має. Це неправильно. Ми маємо виходити з того, що людина має бути в центрі уваги.

Що можна було б зробити теоретично? Можна забезпечити населений пункт, де мешкає 600 осіб, юристом, соціальним працівником, землеміром, архітектором тощо. Але це нераціонально. Ми не зможемо сьогодні на 10 тисяч населених пунктів це зробити — немає ресурсів. З другого боку, не може людина отримувати ці послуги тільки в районному центрі. Тоді для чого місцева влада? Таким чином, із районного центру ми маємо децентралізувати ці послуги. Ось головна суть реформи — наблизити послуги до людини і надати їх у повному обсязі.

Ось чому територіальна реформа пов'язується з реформою місцевого самоврядування, в центрі якої стоїть людина з її об'єктивними запитами: отримати повний набір послуг.

РЕД.: Ви зараз порушуєте три проблеми: економічну, фінансову і частково правову. Але ще є проблеми географічні, екологічні, психологічні та етнічні. Проблеми укрупнення чи роздрібнення ми вже проходили за часів розвинутого соціалізму. Можливо, потрібно справді розгорнути широку суспільну дискусію, можливо, не потрібно поспішати визначати терміни. Як ви до цього ставитеся?

Р. БЕЗСМЕРТНИЙ: Люди втомилися від злиденного життя. Владі потрібно робити кроки, які будуть поліпшувати їхнє життя, або ми вкотре перетворимося на тих, хто тільки говорить.

Я нещодавно знайшов матеріали конференції 1993 року, де з ключовою доповіддю виступав Іван Плющ, тодішній Голова Верховної Ради. Тоді також говорилося про це. Люди втомилися чекати покращання свого життя. Або держава піде на те, що віддасть громадам свої повноваження, або в результаті розмов громади залишимо без ресурсу і не розподілимо повноваження.

Українська держава в системі організації влади є суперцентралізованою державою. Це одна з причин, коли влада наповнила себе надповноваженнями стосовно регулювання місцевого життя. І тому, з точки зору розподілу повноважень, адміністративно-територіальна реформа несе в собі децентралізацію влади. Треба мінімізувати участь держави там, де її послуг не потребують.

Проаналізуйте, будь ласка, повноваження районної державної адміністрації. Після проведених реформ повноважень для районної державної адміністрації як державного органу немає. Це я вам кажу, як віце-прем'єр, як представник виконавчої влади. Там має працювати виконавчий комітет. У даному разі — це універсальний засіб наблизити послуги до людей і максимально посилити контроль суспільства над державою.

І ще одне завдання. Потрібно зробити владу на місцях відповідальною перед громадянином. А якщо ми будемо і надалі дискутувати, тоді дійдемо до того, що отримуватимемо дуже сильний опір системи органів державної влади. Чому? Тому що вона не захоче позбуватися своїх повноважень. Тому паралельно буде вестися робота з територіальної реформи, наповнення місцевого самоврядування змістом, а відтак збільшення надання послуг, і адміністративної реформи, яка має перерозподілити владні повноваження (особливо в центральних та місцевих органах влади).

Якщо ми хочемо жити так, як у Європі, ми повинні створювати механізми. Ми нічого нового не придумаємо. Якщо 10 чи 14 років недостатньо для того, щоб зрозуміти, що людина тільки тоді стане людиною, коли вона отримає контроль над державою через систему місцевого самоврядування, тоді мені здається, що ми не тим займалися весь час. Одна людина безсила. Якщо об'єднується група людей зі спільними інтересами, тоді справа просувається в потрібному напрямі. Цей інтерес базується на умовах нормального життя. Сьогодні всі тікають до Києва. Навіщо? Чому області мають опікуватися системою початкової освіти, дошкільною підготовкою, дозвіллям? Цим має займатися місцеве самоврядування. Потрібно віддати туди кошти, нехай облаштовують своє життя.

Тепер стосовно культурного розвитку. За нинішньої суперцентралізації ми подавляємо етнокультурний розвиток. Завдання держави: забезпечити лояльність стосунків в етнокультурних спільнотах, допомогти їм розвиватися...

РЕД.: Ми занадто захоплюємося словом «територі-

Зміниться картинка області й України в цілому. Нині вона має такий вигляд: державний чиновник не хоче і не вміє працювати, стоїть із лопатою, а навколо нього —

альний». Складається враження: якщо сьогодні ми поділимо всі райони, тоді завтра почнемо жити краще. В це не віриться.

...У тому, що потрібна адміністративно-територіальна реформа, сумнівів ні в кого немає. Чи враховуємо ми всі особливості, які є в кожному районі або області? Ось на чому було акцентовано увагу.

А. МАТВІЄНКО: Встановлення якоїсь межі як базової цифри не означає те, що не мають бути враховані диференційовані особливості. Якщо ми ставимо людину в центр реформи місцевого самоврядування, тоді люди мають бути союзниками. Я застерігаю всіх тих, хто хоче швидко це все закінчити.

Нинішній владі потрібно провести реформу в ім’я благородної мети.

РЕД.: У чому благородна мета?

А. МАТВІЄНКО: Мета в тому, що це — правильно. І тоді наступники будуть користуватися героїзмом нинішньої влади. Якщо влада готова ризикувати, тоді це можна робити. Однак мені здається, що важливо провести не тільки реформу місцевого самоврядування, а й територіального устрою.

Анатолій МАТВІЄНКО — голова Комітету ВР України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

Тому, на мою думку, дуже важливо, щоб Віктор Ющенко мав пропрезидентську більшість у наступному парламенті. Якщо ні, тоді антиющенківська більшість воюватиме з Президентом. Ми це вже проходили. І тоді будь-яким реформам прийде кінець. Ось яку особливість ми маємо врахувати.

Преса сьогодні виступає посередником між тими, хто не розуміє, що відбувається, і тими, хто розуміє.

Які фінанси потрібні для здійснення реформи? Європейський союз за 12 років інвестував у Польщу 20 млрд. євро на зміцнення місцевого самоврядування...

РЕД.: Роман Петрович зачепив тему державних адміністрацій на районному рівні. На обласному рівні вони нібито залишаються. Які функції, повноваження — невідомо. Тобто, всі починання можуть бути поховані з тими функціями, які у них є.

...Чи ви передбачаєте зі зміною адміністративно-територіального устрою змінювати податкове законодавство. Адже не секрет, основні податки знизу ідуть, тому й не розвивається місцеве самоврядування.

Анатолій Сергійович торкнувся теми фінансування. Ви знаєте, що за одну зміну назви «територіальна» потрібно заплатити 20 млн. доларів Всесвітньому поштовому союзу?

Р. БЕЗСМЕРТНИЙ: Що стосується адміністрацій. На районному і обласному рівнях мають працювати виконкоми місцевого самоврядування. А роль адміністрацій на обласному рівні — це роль префектур. Префектури мають займатися вирівнюванням бюджетів громад. Усі чудово знають істину: місцевий бюджет не може бути дефіцитним. Проблема префектур саме в тому, що вони, фіксуючи дефіцит місцевого бюджету, запускають так звану процедуру вирівнювання. Систем вирівнювання у світі є багато, і ми за роки незалежності намагалися щось робити. Але ця тема дуже складна і потребує серйозного обговорення. Під час якого необхідно закласти в її основу принципи вирівнювання фінансування депресивних регіонів. Це має бути європейська цивілізована формула взаємовідносин місцевого самоврядування і державних повноважень.

Тепер стосовно податкового законодавства. Українська система податкового законодавства багато в чому повторює систему європейських країн. Але пробоїна існує не в податковому законодавстві, а у бюджетному. У незавершеності бюджетної реформи. Відсутність цієї базової ланки територіального устрою унеможливлює розгортання бюджету. Тобто насправді наш бюджет законсервований на рівні 700 одиниць. Він не розгорнутий до базової територіальної одиниці так, як це має бути. Причина в тому, що немає порядку в бюджетних ресурсах країни. Тема кількості територіальних громад, органів місцевого самоврядування і кількості бюджетів — це речі, які мають накладатися одна на одну. Система територіального устрою — база для побудови системи органів місцевого самоврядування і органів влади. Якщо є територіальне відхилення, скажімо, в області — 27 районів, але 13 податкових — це вже сигнал, що тут не все гаразд. Те вивчення, яке провела наша робоча група, показало, що в області може бути 27 районів, 13 податкових, 24 казначейства і 20 управлінь внутрішніх справ. Тобто, незважаючи на те, що в законах про всі органи влади пункт номер один — це територіальний принцип їх існування, насправді вони почали здійснювати власну субрегіоналізацію.

Це дуже небезпечно. Такі монополісти, як «Укрпошта» та «Укртелеком» розвиваються не за територіальною ознакою, а так, як їм вигідно. Висновок: або влада не на місці, або тут непорядок. Державний монополіст має бути адекватним територіальному облаштуванню, бо там живуть люди. Ось конкретний приклад, як у результаті нормального законодавства відбувається розрив між територіальним облаштуванням, тобто розселенням людей, і побудовою органів, які забезпечують надання послуг цим людям. Саме нинішня система забезпечення людей послугами є для них ярмом.

Ми всі — вихідці із сільської місцевості. Тому хочу звернути увагу на таке. Якщо найближчим часом не дати життя сільській громаді, втратяться національні коріння і національні ознаки держави. Нині в результаті невідпрацьованості територіального устрою відбуваються стихійні процеси урбанізації. Це — процес середини 18-го століття: коли зачатки капіталізму вирвали дешеві робочі руки — люди хлинули в міста за роботою. Зверніть увагу на те, хто нині працює водіями автобусів у Києві. Це людина без прописки, без умов проживання, людина із села. Він приїхав, відпрацював добу і поїхав. Уявіть собі, у яких умовах він веде цей автобус. А все тому, що це дешева робоча сила. І відбувається це тому, що ми за неправильного територіального облаштування замкнули всі процеси на Києві. Проблема виплати якось внеску, навіть 20-мільйонного, ніщо — порівняно із цими проблемами.

А. МАТВІЄНКО: Хочу звернути увагу на те, що є, і те, що буде. Нині маємо безвладну територіальну громаду, особливо у сільській місцевості. Там влади нема. І маємо державницькі райони і області. А хочемо мати самоврядну громаду з реальною владою. Мати самоврядний район і державницько-самоврядну область. У результаті такої реформи зміниться картинка області й України в цілому. Нині вона має такий вигляд: державний чиновник, який не хоче і не вміє працювати, стоїть із лопатою, а навколо нього стоять інші, але вже з ложками. Ми пропонуємо поміняти цю картинку: щоб усі були в рівних умовах. У такий спосіб ми отримаємо іншу філософію. Бо самоврядування — це ініціатива мільйонів для вирішення своїх проблем самостійно у громаді, в якій вони мешкають.

Хочу підтримати Романа Петровича у ще одному контексті й висловити застереження. Він сказав: стихійна урбанізація. А я сказав би — прогнозоване обезлюднення села. Це — страшніше. Якщо ми не зупинимо цей процес, то рано чи пізно дійдемо до тих територій, на яких громада налічує 4—5 тисяч. Невдовзі залишаться тільки хутори. Вони матимуть нинішню територію, але проживатиме там лише тисяча осіб. Знову ж таки, це буде недостатньо для самоврядування. Бо наука каже: самодостатність територіальна громада має за умови 3—8 тисяч населення на території однієї громади. Ми прийдемо до цього, але буде пізно. Відбудеться обезлюднення територій.

Тому рухатися необхідно настільки швидко, наскільки зможемо донести це до свідомості людей, і наскільки ми маємо ресурсу для того, щоб це здійснити. Оце, по суті, є правильний крок. Мене стримують лише темпи нашого руху. Вони не можуть бути швидшими, ніж це об’єктивно можна зробити. Навколо цього й треба нині розгорнути дискусію, залучивши усі інститути, прорахувавши усі можливі ризики. Лише виходячи з цього маємо рухатися далі.

РЕД.: Анатолію Сергійовичу, ви постійно заперечуєте Роману Петровичу, незважаючи на те, що підтримуєте його. Річ у тому, що з появою ідеї адміністративно-територіального реформування з’явилася інформація, що частина областей просто зникне.

А. МАТВІЄНКО: Про це ніколи не йшлося.

РЕД.: Це знаєте ви. Але люди на місцях, за браком інформації, саме так сприймають і бачать реформу. Тому, напевно, час через засоби масової інформації сказати, як відбуватиметься реформа: зникнуть райони, області чи, навпаки, з’являться нові.

Р. БЕЗСМЕРТНИЙ: Влада реалізується не з волі віце-прем’єра чи голови комітету. Вона реалізується через механізм закону. Законопроект про територіальний устрій підготовлено, і нині триває його обговорення. Його було роздано учасникам X Всеукраїнських муніципальних слухань, а також учасникам зборів асоціації міст. Водночас документ розіслано правовим інституціям і громадським організаціям, які опікуються проблемами місцевого самоврядування. Передано іноземним представництвам, які працюють у тематиці місцевого самоврядування в Україні. Ми розуміємо, що це далеко не все, що необхідно зробити. Але параметри проведення реформи визначить парламент. На нинішньому етапі можна говорити лише про те, що пропонується. Зокрема, пропонується, щоб територіальна громада мала населення у межах 5 тисяч, район — 70 тисяч, місто-регіон — 750 і більше тисяч населення. Чому виділяються міста-райони й міста-регіони? Це так звані урбанізаційні центри, які за рахунок додаткових видатків на внутрішній розвиток стимулюватимуть створення робочих місць у відповідних місцевостях. Бо в будь-якому разі йтиме структурна зміна між сферою послуг і виробництвом. Зростатиме кількість людей у сфері послуг.

Журналісти під час роботи «круглого столу».

Найдискусійнішим нині є питання стосовно етапів проведення реформи. Чому я вважаю, що закон про адміністративно-територіальну реформу та сама реформа мають бути проведені якнайшвидше? Річ у тому, що незабаром буде проведено політичну реформу, після чого запуститься відповідна схема формування районних і місцевих рад. Переформовувати їх потім означатиме різати по-живому у період їхньої каденції. Тому формуватися вони мають уже на основі нового територіального поділу, як нові органи. Розтягуючи цей процес у часі, ми допустимося помилок наших сусідів-поляків. Спочатку вони роздрібнилися, перейшовши на дворівневу систему, потім зрозуміли свою помилку і повернулися до укрупнення. І лише після цього застосували трирівневу систему: гміна, повіт, воєводство.

Якщо подивитися на весь територіальний поділ, який застосовувався на території України, те, що пропонується, — адекватне тому, що історично тут закладалося. Той поділ на волості, повіти, губернії — це поділ, який базувався на соціальних параметрах. Тоді за основу бралося, за який час можна кіньми доїхати до адміністративного центру. Нині є неписана норма — адміністративний центр має бути розташований у 30 хвилинах доїзду. Це один із небагатьох параметрів, який визначає суть такого розподілу. Бо буде так, як у Вишгородському районі. Вишгород — на крайньому півдні, а північ району просто спустошена. Там люди не живуть, бо не можуть добратися до адміністративного центру. А правобережна частина району взагалі створила свій центр. Це стосується будь-якого району, який ми намагаємося аналізувати. Мені здається, що необхідність такого одномоментного рішення проведення реформи є суперважливою. Хочу ще раз повторити, якщо цю ідею захочуть розтягнути, як собачу пісню, я сам скажу — ні! Краще тоді її відкласти на кілька років. Реформа — це гострий скальпель. Ним не потрібно наносити рани, треба робити один наріз, але точний. Якщо ж почнемо розтягувати процес — буде боляче.

А. МАТВІЄНКО: Я з цим не погоджуюся. Польська реформа розпочалась у 1990 році, а закінчилася в 1997. І це за колосальних фінансових ресурсів. Напевно, вони не менш відповідальні політики, ніж ми. Лише після того, як вони вирішили проблему наближення послуг до людей, вони зрозуміли, що людям усе одно, де буде районний центр, за 30 чи 50 кілометрів. І тоді вони вирішили питання повітів, що тривало протягом двох років. Після того взялися до земель.

Я особисто вважаю, що спершу необхідно прийняти закон про адміністративно-територіальний устрій, потім про самоврядну громаду і упорядкувати її. А для цього, як відомо, потрібні колосальні кошти. І лише потім необхідно прийняти закон про самоврядний район і також упорядкувати його. Саме у такий спосіб, як на мене, можна послідовно розв’язати ці проблеми. Коли стане зрозуміло, що облаштування самоврядної громади проходить нормально і не викликає ніякої напруги, то паралельно можна започатковувати процес впорядкування самоврядного району. Не думаю, що упорядкування самоврядного району в перерві між виборами породить якісь проблеми. Бо ми не можемо різати територіальну громаду навпіл. Ми можемо лише перенести її з меж одного району в інший. Якщо, а я сподіваюся на це, районний рівень формуватиметься за мажоритарним принципом, депутати, обрані від цієї громади, для захисту спільних інтересів усіх територіальних громад, просто перейдуть у той район, який буде сформовано від тієї територіальної громади. І нічого іншого не потрібно робити. Хіба що поставити ще одне питання — обрання голови. А він обирається на сесії, і це можна передбачити законом.

Складніша проблема з територіальною громадою. Між виборчими каденціями проводити цю реформу складно, тому я не бачу трагедії у тому, що не все робитиметься одразу. Давайте подивимося, яку бурю ми піднімаємо, чи все продумано і чи маємо на те ресурси? Якщо все нормально — проведемо все одразу. А якщо ми не готові проводити масштабні зміни на рівні територіальних громад адміністративним способом, то давайте хоч запустимо добровільне утворення самодостатніх громад, які стануть центрами інвестиційного пожвавлення. Як приклад візьмемо Вишгородський район. Димер обезлюднюється, бо немає самоврядної громади. Давайте простимулюємо його та ще кілька центрів у кожному районі, які стануть квазі-районами. У майбутньому вони зможуть справді стати центрами пожвавлення. Але це треба робити. Бо взагалі нічого не робити — це неправильно. Якщо можемо зробити великий крок — давайте робити, якщо ні — давайте робити хоч такі, які можемо. Уся наша дискусія лише про темпи реформи. Як на мене, впевненість у всесильності є помилковою.

РЕД.: Ми сьогодні спробували дещо розібратися, що означає адміністративно-територіальна реформа для громадян України. Очевидно, що це складний і довготривалий процес. Фактично, країна лише на порозі великих перемін. Дякуємо учасникам за розмову.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

До колишнього грецького поселення оновили шлях і встановили табличку «Лакі»

Варто нагадати, що на початку січня країна бучно ховала своїх героїв. Що повинно статись іще, щоб можновладці зробили те, що пообіцяли?

▪ ПАМ'ЯТЬ

ДО 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

Відродження з попелу

Знищене фашистами грецьке село Лаки відновлять через 63 роки після трагедії. Бахчисарайська адміністрація виділила 25 гектарів землі для відродження на місці «кримської Хатині» нового села.

У березні 1942 року древнє грецьке поселення дощенту спалили каральні загони фашистів за те, що його мешканці допомагали партизанам. Оточили село вночі, вивели людей на вулицю, в облаву потрапили народні месники, які тут ночували. Серед них були й лакці. Усіх чоловіків разом з родичами партизан по-звірячому закатували на очах уцілілих жителів, більшість із яких розстріляли. Потім замкнули у хатах і спалили в них заживо майже п'ятдесят жінок з немовлятами, дітей і немічних старих. Частину мешканців зачинили у корівнику, який запалили, та не встигли знищити. Полонених залишили помирати від спраги й голоду. Пізніше лише декому вдалося вирватися з оточення. А тих, хто дивом вижив, вигнали в Білогірськ і поселили в конюшнях, де більшість померли від недоїдання.

А усього через два роки «сталінські соколи» посадили страдників у машини і депортували, разом з іще 15 тисячами їх співвітчизників-греків, яких услід за німцями й кримськими татарами, разом з вірменами й болгарами відправили на поселення на Урал, в Казахстан та Узбекистан. Лише в кінці вісімдесятих греків було цілковито реабілітовано й вони отримали можливість повертатися у Крим.

Нині греки півострова проводять дні скорботи за полеглими. Біля пам'ятника загиблим у суворі дні війни, встановленого торік на пожертви греків і спонсорів за проектом члена Національного союзу архітекторів України, лауреата премії Асоціації національних товариств і общин народів Криму Валерія Борисова, відслужили панахиду за убієнних. Під скорботні грецькі мелодії поклали квіти до підніжжя мармурового монумента, встановленого на узгір'ї навпроти древнього християнського храму, зруйнованого в роки війни. Довго кланялися й хрестилися перед меморіальною плитою, на якій викарбувано прізвища полеглих тут цілих родів: Арваніді, Гавало, Лелі, Спаі...

У Бахчисарайському товаристві греків звістку про виділення землі для відновлення села сприйняли з радістю. Нащадки лакців упевнені: «село відродиться, як Фенікс із попелу», вже нині зібрали 50 заяв етнічних греків на виділення 50 ділянок на згарищі. Не забариться й постанова Верховної Ради автономії про відтворення села. «Тільки-но люди з гірким досвідом депортації дізнаються, що юридичних перепон для відродження села не існує, охочих повернутися на землю предків значно побільшає», — каже керівник місцевого товариства греків Михайло Іванов. А ще треба знайти 50 тисяч гривень на генплан забудови. Нащадки лакців сподіваються й на допомогу співвітчизників з Федерації греків Криму, грецьких товариств, національно-культурних центрів і громад, створених уже в усіх містах півострова, а також селах Чорнопіллі, Луговому, Доброму, Піонерському.

...Поки що до колишнього грецького поселення дорожні служби відновили шлях і встановили на трасі табличку «Лакі». Нині над руїнами хат височіє лише скалічений окупантами древній величний храм, збудований у давнину на кошти греків. Колись то був один із найзначніших оплотів християнства в Криму. Та вже нині у церкві час від часу проводять службу монахи із сусіднього монастиря. Є вже й перший постійний житель — послушник Олександр, який готується стати монахом і доглядає за храмом. Адже навесні, влітку й восени через ці живописні лісові передгірні місця пролягає велелюдний туристичний маршрут. Кримські греки вважають, що вже невдовзі тут з`являться перші будинки, зазвучать дитячі голоси. А що може бути кращим пам'ятником загиблим жителям Лакі?

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Волонтери і фонди — ветеранам

Організація Товариства Червоного Хреста проводить акцію «Шануємо, дбаємо, бережемо» з нагоди ювілею Перемоги. Кошти, зібрані волонтерами під час благодійного марафону, використали для відкриття палат колишнім фронтовикам і ветеранам праці у Маньківській районній лікарні. Їхніх пацієнтів безплатно забезпечують медикаментами, постільною білизною.

За розпорядженням голови Черкаської облдержадміністрації Олександра Черевка, створено громадський фонд допомоги ветеранським організаціям. До його скарбниці вже переховують свій одноденний заробіток чимало колективів підприємств і організацій.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Під час похорону якось не думали про це...

Родинам загиблих в Іраку пообіцяли компенсації та квартири. Але досі держава не виконала свій обов'язок

Дзвінок від Оксани Заграй був несподіваний і тривожний: у нас виникли проблеми, і квартирне питання, і грошова компенсація — усе зависло в повітрі. Складається враження, що все було лише обіцянками.

Оксана — вдова капітана, що загинув в Іраку. Разом із Наталією Матіжевою, вдовою комбата, вони ховали своїх чоловіків у Хмельницькому. Повертатись назад у Болград, звідки вони проводжали їх в Ірак, не було ніякого сенсу. Раніше там їх тримала тільки служба чоловіків. Ні квартири, ні роботи для офіцерських удів, ні перспективи для дітей у містечку, де військова частина підпала під скорочення, не було. Тому обидві й вирішили переїхати до Хмельницького, оскільки тут залишилися родичі. Після вибуху в Іраку, де загинули вісім наших співвітчизників, всім родинам пообіцяли грошову компенсацію і вирішення житлових проблем.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

— Під час похорону якось не думали про все це і не обговорювали деталі, — розповідає Наталя. — Тим більше що міська влада поставилася до нас з увагою і розумінням і з перших днів в усьому йшла назустріч.

Усім швидко і без проблем оформили належні посвідчення, призначили пенсії. Наталю, оскільки вона і раніше була військовослужбовцем, перевели із Болграда до Хмельницького. А для Оксани теж знайшли роботу у військовій комендатурі. Обом родинам з ініціативи міського голови Хмельницького Миколи Приступи виплатили по десять тисяч гривень.

Усе це, без сумніву, кроки людської чуйності і співпереживання. І за великим рахунком ніхто не зобов'язував багатьох, із ким спілкувались обидві родини, бути благодійниками. Проте залишився прямий обов'язок держави і, зокрема, Міністерства оборони. Але якраз він досі не виконаний.

Спочатку родини спробували отримати компенсацію, яка належить рідним за загибель офіцерів у «гарячих» точках. Відправили всі необхідні документи і відкрили банківські рахунки, куди мали надійти гроші, однак за ось уже майже три місяці жодної офіційної відповіді ні з МО, ні з Пенсійного фонду так і не надійшло. Тоді Наталя Матіжева почала самотужки пробивати справу. Відповіді на телефонні дзвінки до МО були не надто оптимістичні, а на останній їй просто повідомили, що грошей ще немає, тому треба чекати.

Майже одночасно з цими ж запитаннями до МО зателефонувала й Оксана Заграй і у відповідь почула, що проблем із грошима немає, а виплата затримується через те, що в неї неправильно оформлені деякі документи. Оскільки на одне і те саме запитання жінки одержали різні відповіді, в обох закрався сумнів: чи не водять їх за носа? Наталя обдзвонила інші родини загиблих, що опинились у такій же ситуації: ніхто з них не отримав із страхової суми ані гривні.

До того ж вона зіткнулась з іще однією проблемою — законодавчою. З'ясувалося, що старший син Матіжевих, котрий зараз навчається у військовому училищі, не має права на свою частку компенсації. Ситуація парадоксальна: сума повинна бути розділена між батьками загиблого, його вдовою і... лише одним сином. Ще один син втрачає таке право, оскільки він як курсант перебуває на державному забезпеченні. Якби був студентом — усі права за ним збереглися б. Тож, виходить, курсантська форма і пайка повинні замінити йому всі грошові компенсації?

— Із квартирами в нас виникає ще більше проблем, — доповнює Оксана. — Їх начебто і підшукали, але гроші за них ніхто не проплачує.

Коли обох хмельничанок запросили до МО на тендерну комісію, вибирати врешті-решт довелося дві квартири із запропонованих трьох. Інші пропозиції були відхилені, оскільки, за умовами тендера, новозбудоване житло повинно було здаватися в експлуатацію не пізніше нинішнього року. Звичайно, жінки погодилися на запропоновані варіанти, оскільки самі були зацікавлені в найшвидшому вирішенні проблеми.

Але все знову вперлось у фінансування. Фірми, котрі будують житло, вимагають оплати вже тепер. Якщо її не буде проведено в найближчі строки, ніхто не гарантує, що притримає ці квартири, — покупці на них завжди знайдуться. «А коли ці квартири вислизнуть, невідомо, як швидко знайдуться інші, — переконана Наталя. — Боюсь, що ми можемо опинитись у загальній черзі, а це практично означає, що можна залишитись без своїх стін назавжди».

З подібною ситуацією зіткнулась і решта родин загиблих. Наталя навіть розповіла, як їй поскаржилась одна з удів. Хтось із чиновників кинув їй таке: якщо Матіжевій, вдові комбата, ще не дали квартиру, то вдові прапорщика треба знати своє місце... Багато чого й іншого кажуть.

Майже за три місяці з часу загибелі чоловіків ні Наталя, ні Оксана не отримали ніяких офіційних документів чи повідомлень, де було б чітко вказано, коли і на що вони можуть розраховувати. А у відповідях на телефонні дзвінки звучить одне: будуть гроші — тоді все й вирішиться. Коли будуть ці гроші?

Напевно, варто нагадати, що на початку січня країна бучно ховала своїх героїв. Загибель одразу восьмох стала не просто воєнною трагедією, а тим каталізатором, котрий змусив політиків пильніше придивитися до іракської проблеми і прийняти відповідні рішення.

Що повинно статись іще, щоб тепер можновладці знову згадали про цю проблему? Не просто згадали, а зробили те, що пообіцяли?

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Головний капітал новоазовської «районки»

70-річний ювілей відзначила редакція одного з найстаріших видань півдня Донеччини — газети «Родное Приазовье».

У штаті редакції дванадцять осіб **(на знімку)**, серед яких лише один чоловік — водій. І хоча за тиражами «РП», що виходить двічі на тиждень, далеко до популярних столичних видань, але все-таки є шість тисяч шанувальників. А насправді їх у кілька разів більше, адже як правило газету читають усією родиною. І це їхній головний капітал.

— У нас дуже стабільний колектив, — розповідає головний редактор «Родного Приазовья» Мирослава Савенко. — Так, редактор відділу Олена Задоя працює вже 25 років, відповідальний секретар Олександра Хвастікова — 35...

Дмитро ЛЮБЧЕНКО.

Фото автора.

Житло на військовій службі

Першого квітня членам житлової комісії Дніпропетровського гарнізону було не до жартів. На своєму засіданні цього дня вони обговорили п'ять серйозних питань. З-поміж них два перші: «заслужбовування» житла на вулиці Котляревського, 11, і розмін житла по вулиці Білостоцького, 34. Інші стосувалися розподілу «вторинних» квартир, заслуховування членів житлової комісії із складання і затвердження списків...

З одинадцяти членів ЖК за те, щоб 14 із квартир, виділених у будинку на вулиці Котляревського у Дніпропетровську, стали службовими, проголосували вісім. Один був проти, двоє утрималися. З другого питання прийняли рішення: зобов'язати начальника квартирно-експлуатаційної частини (КЕЧ) Дніпропетровського району підготувати документи для обміну житла на квартири меншої площі.

26 березня начальник Дніпропетровської КЕЧ підполковник Заяць Г. Є. передав командувачу 6-м армійським гвардійським корпусом — начальнику Дніпропетровського гарнізону, генерал-майору Борискіну Ю. В. лист № 228 такого змісту: «Для розподілу серед безквартирних військовослужбовців Дніпропетровського гарнізону, а також для взяття на облік у Дніпропетровську КЕЧ району, від Управління експлуатації фондів розквартирування військ і капітального будівництва військ протиповітряної оборони подано сім квартир загальною площею 1285,4 кв. м на суму 1862544,6 грн. Квартири розташовані за адресою... (перелік додається). У зв'язку з тим, що квартири № 108, 70, 34, 35 мають велику площу, вони не можуть бути виділені і розподілені військовослужбовцям гарнізону. Закрите акціонерне товариство «Укртрансенерго» в особі голови Управління Автенюка Бориса Миколайовича в рахунок виконання своїх зобов'язань за договором №№ 9/1-2-17Др від 2 липня 2002 року, пропонує обмін вищезазначених квартир на одно-дво-трикімнатні квартири загальною площею 50—100 кв. м в інших будинках м. Дніпропетровська. Для цього прошу Вашого дозволу скласти додатковий договір і погодити його з заступником командувача ПівденОК з будівництва і розквартирування — начальником КЕУ».

На листі два підписи генерал-майора Ю. Борискіна: під резолюцією «дозволяю» і під розпорядженням «винести це питання на житл. комісію».

Вказівки були виконані по-військовому: через тиждень начальнику КЕЧ було вже офіційно поставлено завдання —підготувати документи для обміну.

Підполковник Геннадій Заяць каже, що не розуміє, чому в гарнізоні зчинився галас навколо цих квартир. Якби документи потрапили до нього раніше, він давно б зайнявся обміном: для військовослужбовців вони не підходять.

П'ять із семи квартир справді дуже великі: чотири двоповерхові чотирикімнатні загальною площею по 239—242 кв. м кожна. Одна, однокімнатна, загальною площею 108 кв. м. А дві із семи у «квартирному комплекті» не такі елітні: чотирикімнатна загальною площею 117 кв. м і трикімнатна 95,5 кв. м. Увесь цей метраж було куплено командуванням військ, тоді ще ППО, у 2001—2002 роках за ціною всього півтори тисячі гривень за 1 кв. м. Сьогодні за такою ціною пристойне житло навряд чи вдасться придбати навіть на вторинному ринку, зітхає Г. Заяць.

І хоча на листі №181/9/4/181 за підписом командира військової частини А1206 полковника М. Радченка з Управління експлуатації фондів, розквартирування військ і капітального будівництва військ ППО з актами прийняття цих семи квартир для Дніпропетровської КЕЧ стоїть дата 29 грудня 2004 року, Геннадій Заяць запевняє, що до нього документи потрапили тільки наприкінці лютого, тобто майже через два місяці. А де вони взагалі блукали з 2002 року, він і припускати не може. Хоча не заперечує, що саме «елемент невідомості» — одна з причин перманентних невдоволень безквартирних дніпропетровських офіцерів.

Акти прийняття цих квартир, каже Г. Заяць, не підписані. Тепер, за його словами, має відбутися довга і копітка процедура їхньої реєстрації в БТІ, розгляд нових пропозицій від АТ «Укртрансенерго», вибір-огляд, перевірка за метражем житла на вторинному ринку.

«Можливо, через свою громіздкість ці квартири і не змогли розподілити серед родин офіцерів ППО, для яких вони тоді купувалися, — висловив припущення Г. Заяця, — адже повинна суворо дотримуватися норма — 13,5 кв. м на людину. Тому, якщо і нам не вдасться обміняти ці квартири на інші, меншої площі, доведеться просто відмовитися від наряду».

В черзі на квартиру стоять 1107 родин, з яких більш як половина чекають житла вже понад десять років

Ці диво-квартири на 10 поверсі будинку, що майже на березі Дніпра, за словами Г. Зайця, ні він сам, ні командири Дніпропетровського гарнізону й армійського корпусу навіть не бачили. Але чув про них уже багато хто. Хоча не всі знають, що ця багатоповерхівка на Білостоцького досі не добудована. І коли це здійсниться, навряд чи кому відомо.

Як і термін остаточного введення в експлуатацію іншого «військового» об'єкта — житлового будинку на вулиці Котляревського, 11, будівництво якого розпочалося ще в 1988 році. Але і донині із трьох його під'їздів тільки в одному є ліфт, а багато квартир не мають офіційних актів приймання в будівельників.

За словами заступника командувача корпусом по тилу і голови житлової комісії гарнізону, полковника Олега Данельського, рішення про «заслужбовування» 14 квартир у цьому «довгостраждальному» будинку на квітневій житловій комісії було прийняте більшістю голосів. А вже це, на його думку, може бути гарантією легітимності. До речі, її часто і не вистачало всім попереднім розпорядженням із приводу переведення частини житла в службовий ранг. До того ж, на відміну від минулих років, рішення тепер серйозно підкріплене і чинним з 1 січня 2005 року Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців і членів їхніх сімей».

Що в гарнізоні «з житла» зараз усе робиться з обов'язковим дотриманням норм законодавства, запевняє і юрисконсульт управління частин військового корпусу підполковник Сергій Полив'яний. Часті суперечки останніх років навколо правочинності того чи того розподілу житлової площі, «заслужбовування», черговості, пільг зробили військового юриста справжнім докою у житлових питаннях. У його примірниках законів, положень, наказів, постанов, додатків і доповнень протрібні, тобто особливо спірні статті й абзаци, давно виділені ним різними фарбами фломастера.

Нагадаю, що минулі спроби перевести квартири для військовослужбовців у службовий ранг часто хибували прихованими або явними порушеннями правових вимог. А це спричинило невдоволення «запасних» офіцерів і тих, які служать. До речі, сьогодні під першим номером у гарнізонному списку на житло значиться претендент із 1987 року. За ці роки траплялося багато чого: справи передавалися до судів, на квартири накладався арешт. Серед «перегинів» заступник голови гарнізонної житлової комісії, полковник запасу Віктор Таратушка називає, наприклад, й існуючу досі практику одноосібного прийняття рішень командувачем про «заслужбовування» житла.

— Буквально всі розпорядження з житла повинні прийматися тільки у відкритому режимі, —прокоментував ситуацію в гарнізоні під час зустрічі з кореспондентом командувач корпусу генерал-майор Юрій Борискін. — Намагаюся бути доступним для підлеглих з будь-яких питань, а тим більше квартирних. Самому за роки служби довелося змінити вісім тимчасових квартир. Тому добре розумію тих, кому доводиться жити по чужих кутках.

Юрій Валентинович очолив корпус чотири місяці тому. Власного житла не має. Мешкає в гарнізонному готелі. З 2002 року він — четвертий командувач шостим корпусом.

— У нас у гарнізоні три черги — загальна, пільгова і позачергова (це для тих, хто звільнився з армії без житла), — зазначає командир корпусу. — Стараємося, щоб жодна з них не «буксувала». Але і «заслужбовування» житла в армії — завдання не з останніх. До того ж тепер активніше треба формувати фонд службового житла під конкретні армійські посади.

Останні рішення гарнізонної житлокомісії засвідчили, що відкритістю можна багато чого досягти. З висновками, що раніше приймали, як то кажуть, в багнети, намагались погодитися навіть активні ще вчора опоненти. А проти «заслужбовування» із членів комісії проголосував тільки Віктор Таратушка.

Але вже 9 квітня біля штабу корпусу зібрався мітинг військовослужбовців запасу й офіцерів-відставників Дніпропетровська. Вони привселюдно висловилися проти чинної в гарнізоні практики одержання житла. Мітингувальники підкреслювали, що в черзі тут стоять 1107 родин, з яких більш як половина чекають житла вже понад десять років. У своїй резолюції вони зажадали: передавання всього житла, що надходить на гарнізон, у розпорядження житлокомісії, обов'язкового включення до її складу представників громадських організацій і офіцерів запасу, притягнення до відповідальності тих, хто досі допускав порушення у вирішенні житлових проблем, і тих, хто продовжує вдаватися до такої практики...

Ні, рано ще ставити крапку в конфліктній ситуації, що виникла в Дніпропетровському гарнізоні навколо розподілу й одержання квартир. Деякі з мітингувальників навіть прямо стверджували: тільки-но вляжеться нинішній ажіотаж — усе робитиметься, як і колись. Поживемо — побачимо.

Сергій КРАВЧЕНКО.

■ **ФОТОАРХІВ**

21 лютого 2005 року. Пікет біля секретаріату Президента.

Фото агентства «Прес-КІТ».

■ **ГУМАНІЗМ**

Не втратьте можливість

скористатися гуманітарною допомогою від Австрійського фонду примирення

Звертаюся до тих колишніх жертв нацизму, хто в роки Другої світової війни примусово працював на території сучасної Австрії. На залишкові кошти, починаючи з листопада минулого року, Фонд примирення у співпраці з Українським національним фондом «Взаєморозуміння і примирення» здійснює різні гуманітарні програми в інтересах цих громадян. Це медична і матеріальна допомога, оздоровлення в санаторно-курортних закладах України тощо.

Так, за листопад 2004-го — березень 2005 року на кошти Фонду оздоровилося 2092 громадяни. Проте через похилий вік, проживання у далеких сільських місцевостях багато колишніх жертв нацизму відмовляються від путівок, навіть з оплатою дороги. А шкода, бо цей проект уже завершується.

На підставі угод з українськими медичними закладами здійснюється хірургічне лікування органів зору, слуху, опорно-рухової та серцево-судинної систем, кишково-шлункового тракту, урологічні, гінекологічні операції, слухопротезування та ін. Таку безкоштовну медичну допомогу вже отримали понад 400 осіб.

Та, на жаль, декотрі потерпілі відмовляються від висловлених побажань щодо оперування й лікування. Вони вважають, що лікуватися можуть за отримані виплати. Та вони не відають, що кошти, призначені лише на лікування чи операцію, перераховуються австрійцями безпосередньо медичним установам. А тому сподіватися на грошову компенсацію за лікування марно.

Нещодавно австрійська сторона затвердила перший список із 78 осіб на здійснення ортопедичних операцій та ендопротезування суглобів. Ці операції проведуть у Києві, обласних центрах висококваліфіковані медичні працівники, застосовуючи при цьому сучасне обладнання. Передбачаються також безплатна післяопераційна реабілітація та необхідне медикаментозне долікування. Повертатимуться кошти, витрачені на дорогу. Причому, в разі гострої потреби, оплачуватиметься проїзд і перебування супроводжуючої особи.

Отже, хто потребує лікування, має терміново звернутися до обласного відділення Українського фонду. При собі треба мати медичний висновок про доцільність і необхідність здійснення конкретного виду лікування, у тому числі оперування. Якщо хтось за станом здоров'я не в змозі сам звернутися до відділення фонду, зібрати й оформити необхідні документи, зробити це за них може будь-хто з рідних, за дорученням навіть сусіди.

Важливі застереження

Усі медико-соціальні проекти розраховані тільки на живих громадян — колишніх жертв рабської і примусової праці. На їхніх спадкоємців вони не поширюються і фінансово не компенсуються.

Безкоштовно прооперуватися можна лише до кінця 2005 року. Останній список для затвердження буде направлено до Австрії у вересні ц. р.

Не використані в Україні кошти повернуться на рахунок Австрійського фонду примирення.

Всі проекти буде здійснено лише в поточному році. Після чого австрійський фонд припиняє своє функціонування.

Тож хто має право на отримання такої допомоги, скористайтеся нею, закликає Український національний фонд «Взаєморозуміння і примирення».

Необхідні уточнення можна отримати за телефонами в Києві: 462-50-11 і 417-59-50.

Якщо хтось із читачів має знайомих, які в роки війни примусово працювали в Австрії, перекажіть їм зміст цього повідомлення. Ми будемо вдячні місцевим газетам, які передрукують його.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

КУЛЬТУРА

СУБОТА, 16 КВІТНЯ 2005 ■ № 70 (3570)

У Києві триває VI Міжнародний конкурс молодих піаністів пам'яті Володимира Горовиця

Сьогодні в столичному Молодому театрі прем'єра вистави за мотивами «Марії Стюарт» Шіллера. Режисер Стас МОЙСЕЄВ (на знімку) поставив виставу в декораціях помаранчевого Майдану

Крізь вушко голки…

У Миколаївському художньому музеї імені Верещагіна представлено унікальну роботу російського художника Федора Чумакова «Христос і багатий юнак». Востаннє картину виставляли в 1917 році. Написану в середині XIX століття, її, як подарунок імператора, зберігали в художньому відділі історичного музею Херсона. Затим її зірвали з підрамника і віддали на збереження у фонди. У 1956 році картину передали до Миколаєва. Друге народження шедевр відзначив після реставрації.

— Стан полотна був жахливий, — розповідає головний реставратор, проректор Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури Микола Титов. — 87 років картина лежала згорнутою в рулон. Ми знайшли до двадцяти розривів, прямо по живопису — подряпини цвяхами, проколи. Порушено зв'язок фарби з полотном. Місцями полотно було трухле. Через вологість з'явилися бактерії, вони з'їли проклейку. Довелося все зміцнювати.

Роботи ускладнювалися незвичайно великим розміром полотна — 6 на 9 метрів. Без спеціального обладнання, фактично в «польових умовах» художники продумували і придумували кожну операцію. Реставраторам допомагали студенти Миколаївської філії Національного університету культури і мистецтв.

— Сам «витягнути» реставрацію музей не зміг би, — каже його директор Сергій Росляков. — 60 тисяч гривень надав Миколаївський глиноземний завод. Уже три роки він співпрацює з нами за програмою «Повернення шедеврів». «Христос і багатий юнак» — третій твір, відроджений завдяки спонсорській допомозі. Цей подарунок городянам піднесла на свій п'ятилітній ювілей компанія РУСАЛ, у складі якої і Миколаївський глиноземний.

Фото автора.

На картині зображено сцену з біблійної притчі, що актуальна і сьогодні. Багатий юнак, котрий прийшов до Христа, не зміг відмовитися від земних благ і матеріальних цінностей. І було сказано: «Простіше верблюду пройти крізь вушко голки, ніж багатому ввійти в царство Боже». Є над чим замислитися...

Олена ІВАШКО.

■ **НОВА КНИГА**

Енциклопедія довженкознавства

Упродовж сорока років відомий публіцист і мистецтвознавець Микола Шудря досліджував життєпис нашого уславленого кінорежисера і письменника Олександра Довженка. Розвідки і знахідки Миколи Архиповича, цікаві інтерв'ю і спогади близьких Довженкові людей, досі розсипані по численних газетах і часописах, тепер побачили світ окремим томом.

Більшість публікацій Миколи Шудрі та інших авторів, вміщених у 400-сторінковому збірнику «Геній найщирішої проби», і досі сенсаційні й ексклюзивні. За спогадами очевидців дослідник відтворює Довженкові діалоги зі Сталіним. Самозакоханий диктатор дуже сподівався, що Довженко зробить фільм про нього — «наступного Чапаєва». Коли надія не справдилася, а режисер 1944 року замість героїки пропонує трагедію «Україна в огні», Довженко побував на прийомі у Кремлі. Звідти його додому підвозив сам Сталін, а Олександр Петрович вже готувався до розстрілу... Дослідник дає читачеві посмакувати розгромним фейлетоном самого Дем'яна Бєдного «Філософи» — відгук на найвідоміший Довженковий фільм «Земля». Стрічку, що тріумфувала на кількох європейських кінофестивалях, названо «нестерпною гидотою» і «контрреволюційним паскудством»...

Саме Микола Шудря у 1994 році вперше опублікував листування кінокласика з першою дружиною, з якою офіційно розлучився лише незадовго до смерті. Перед читачем постають радощі і болі особистого життя Довженка. Доповнює картину майстерне інтерв'ю автора з другою дружиною — кінозіркою кінця двадцятих років Юлією Солнцевою, вже на схилі її літ. Не залишить байдужим розкопане в архівах досьє під кодовою назвою «Запорожець», що його вели на Довженка радянські спецслужби.

Видрукувана тисячним тиражем книжка призначена для шанувальників екрана — від звичайних глядачів до фахівців, тому автор дбайливо дібрав доречні публікації учнів і послідовників Довженка — Івана Миколайчука і Василя Симоненка, Сергія Бондарчука і Юрія Любимова, Богдана Ступки і Костянтина Степанкова, спогади рідних і колег. Цікаво, що в кількох епізодах згадуються мрії кіномайстра про масштабну екранізацію «Тараса Бульби». До здійснення Довженкового задуму український кінематограф підійшов лише у ХХІ столітті.

Максим КАРАСЬ.

Козацький храм сповзає в Стир

Лише п'ять кроків відділяє Свято-Георгіївську церкву в Кутрові від урвища. В тиху погоду чути, як на його дні жебонить річка. Щорік вона наступає на високий берег Стиру, на якому стоїть споруджений 1761 року храм.

Фото автора.

Село Кутрів — на високій кручі лівого берега Стиру. На протилежному березі влітку 1651 року стояло військо короля Яна Казимира, трохи далі — поле Берестецької битви.

...Витоптаний колгоспними чередами, позбавлений рослинності берег уже не міг чинити опору швидкій течії Стиру, який саме тут робить різкий поворот, і річка щораз ближче підбирається до берега.

— Ще після війни, — пригадує староста церкви 70-річний Іван Ворошило, — під кручею берегом Стиру їздили возами. Тепер навіть стежки немає. Річка підступає до храму. Чотири метри відділяє її від церковних дверей. Цієї весни повінь підмила кручу ще більше. Якщо нічого не робити, то будівля скоро почне сповзати у воду.

Доля храму занепокоїла обласну владу. Нещодавно в Кутрів виїздили фахівці управління архітектури і містобудування ОДА.

Головний спеціаліст із питань реставрації та реконструкції історичної забудови цього управління Петро Троневич каже: «Треба укріпити пагорб, зменшити його крутизну, задернувати схил, засадити вербою». Так само вважають фахівці інституту «Волиньводпроект». Орієнтовна вартість проектно-пошукових робіт — 25 тис. грн., а самого будівництва — 780 тисяч. Ще в листопаді минулого року ОДА звернулася до Кабміну з проханням розглянути можливість включення робіт з укріплення берегової лінії в Кутрові до загальнодержавної Комплексної програми протизсувних заходів на 2005—2014 рр. Поки що уряд не відповів.

Уже цієї весни перший заступник голови ОДА Богдан Шиба надіслав керуючому Луцької єпархії УПЦ митрополиту Луцькому і Волинському Ніфонту пропозицію долучитися до справи й виступити замовником виготовлення проектно-кошторисної документації, а також посприяти переміщенню храму на 15—20 метрів від берега.

Ідею перенесення храму підтримує й настоятель Свято-Троїцького собору в Берестечку протоієрей Дмитро (Петрущак). А от категорично проти — церковний староста Іван Ворошило, члени церковної двадцятки 74-річний Петро Поліщук, Микола Стрілець. Вони вважають, що старий храм не витримає переїзду. Настоятель храму отець Йосип (Ляшкевич) теж сумнівається в доцільності цього. Більшість парафіян вважають: берег Стиру можна укріпити без зайвих затрат. Свій варіант пропонує протоієрей Дмитро:

— Я виріс у горах. Там, щоб приборкати річку, брали непотрібні дерева, прив'язували їх тросами до берега, робили сітки з 6—8-міліметрового дроту, забутовували їх каменем. Це стишувало течію. Але шаблону в цій справі немає...

Слушною видається пропозиція парафіян спрямити русло Стиру, з'єднавши його там, де річка робить крутий поворот. Тоді вона відійде від пагорба на кілька сотень метрів.

— Я екскаваторник і знаю, що це можна зробити за два—три дні, — стверджує Микола Стрілець. — Аби тільки був проект і фінансування. Гадаю, таке розв'язання проблеми буде найдешевшим і найкращим.

На жаль, справа поки що стоїть на місці. Не хочеться, щоб храм поплив за течією нашої байдужості.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

За лаштунками гіркого мигдалю

Писання лозунгів для акцій протесту стало в нас жанром народної творчості. Вгадайте, що означає цей плакат: «Кочерга дасть владі гіркого мигдалю!» Підказка: Житомирський облмуздрамтеатр носить ім'я Івана Кочерги, тут недавно відбулася прем'єра «Феї гіркого мигдалю» за п'єсою цього відомого драматурга. Лозунг став ніби елементом декорації своєрідної «культурної» революції, що відбулася в театрі.

Дія перша: «Геть директора!»

«Багато років колектив театру схиляв голову до підніжжя трону царя і бога, яким звик себе вважати Леонід Данчук. Настав момент істини. Ми відкриваємо завісу...» Так пояснили працівники колективу Житомирського облмуздрамтеатру причину скликання зборів, на яких вони заявили, що не хочуть бачити свого керівника. Написали відкритого листа головам ОДА та облради, прокуратурі і профільному комітетові ВР. У листі сказано, що Л. Данчук, призначений директором театру 1980-го, в 1992 році став також художнім керівником і головним режисером одноосібно, і відтоді театр втратив цілу плеяду талановитих акторів та інших працівників, мистецтво занепадає, актори перетворюються на клубних аматорів.

Леоніда Данчука на зборах не було, але позицію він висловив:

— Триває боротьба за владу. Режисер театру Артеменко, який певний час виконував обов'язки директора, організував групу людей, куди ввійшли всі, хто не хотів нормально працювати.

Але «гіркий мигдаль» у тім, що Григорію Артеменку невипадково довелося виконувати обов'язки керівника. Деякий час найбільше відвідувачів приходили в театр на... виставки-ярмарки, що відбувалися у фойє. А це пов'язано з орендою приміщення. Данчука спіймали під час отримання хабара, довго тягнулися слідство, судовий процес. Вирок, зрештою, був гуманним, тож Данчук повернувся на посади директора й художнього керівника. Цей період у колективі розцінюють як найгірший. Стверджують, що саме через директора нове творче поповнення не могло створити студії — він «боїться конкуренції». Багато тих, на кому театр тримався, звільнилися «за власним бажанням». Особливо обурив людей наказ, згідно з яким «спільники» (у кримінальній справі проходив не сам) стали одержувати щомісячну доплату за моральні збитки та складність роботи.

Збори дійшли думки, що посади директора й художнього керівника слід розділити. Було висунуто кілька кандидатур.

Дія друга: «Не чекали?»

Ніхто з претендентів, висунутих колективом театру, не знайшов підтримки обласної влади. Замість них на оглядини привели Віктора Балюрка (недавній начальник облуправління культури).

З інтерв'ю Леоніда Данчука:

— Я добровільно написав заяву про звільнення, хоч мав контракт з облрадою по травень 2007 року. Зробив це, щоб передати справи В. Балюрку. Серед його досягнень досить згадати звіти Житомирщини в Палаці «Україна» в Києві — область входила в першу трійку по країні. Тобто наша культура на висоті. Але ображені стали виступати вже проти Балюрка: мовляв, він продовжуватиме традиції Данчука. Але я пишаюся тим, що я старожил серед директорів у масштабах України — беззмінно очолював театр 24 роки, і він перебував на творчому підйомі.

Але колектив об'єднався — вже проти Балюрка. Мовляв, бачити його не хочемо. Хоч проти нього особисто нічого не маємо, але ж Віктор Степанович підтримував Данчука!

Балюрко зняв свою кандидатуру. А колектив розділився, бо претендентів було багато.

Дія третя: «Буде Наташа Ростова?»

Коли на зустріч з колективом прийшов голова ОДА Павло Жебрівський, кожна група підтримки хвалила свого претендента. Павло Іванович застеріг: «Чому, коли ми пропонуємо кандидатуру — це тиск, а коли ви — це істина?» Нагадав, що в депутатів облради є сумніви щодо претендентів від колективу. А влада має довіряти тим, хто розпоряджатиметься грішми, в тому числі з обласного бюджету. Для розв'язання конфлікту запропонував нейтральну особу, яка не має стосунку до жодної з команд, — класного менеджера, за його словами. З'ясувалося, що це Наталія Ростова, яку добре знає по спільній роботі в «Нашій Україні».

Олексій КАВУН.

Житомир.

Подайте на... Гамлета

Чотири муніципальні театри Львова поставили перед владою гамлетівське питання: бути чи не бути?

Актори готові оголосити страйк і голодовку як протест проти зарплатні 250—350 гривень. У зверненні, що його підписали представники Першого українського театру для дітей та юнацтва, «Воскресіння», ім. Леся Курбаса, «І люди, і ляльки» зазначено:

«Різниця у зарплатах спеціалістів тієї ж кваліфікації у національних та муніципальних театрах становить 5—7 разів. Навіть художній керівник або директор театру муніципального підпорядкування отримує вчетверо менше, ніж актор найнижчої категорії національного театру, що є кричущою соціальною несправедливістю... Парадокс у тому, що професійні мистецькі колективи фінансують на рівні сільських закладів культури...»

Митці сподівалися на всебічне обговорення проблеми, але натомість почули: міськрада згідно із чинним законодавством не може доплачувати театрам дотації. Їм рекомендовано збільшити власні доходи за рахунок залучення ширшого кола відвідувачів і т. ін.

— Можна було б заснувати для талановитих акторів іменні стипендії чи інші форми підтримки, — вважає Галина Дорощук. — Тим паче що муніципальні театри є справжньою візитівкою міста, вони здобувають призи на міжнародних фестивалях, успішно виступають за кордоном. Зрештою, йдеться не лише про львів'ян і не лише про театри.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Неповторність Чехова

■ ЛІТЕРАТУРНІ НОТАТКИ

Ми стоїмо в зимовому саду Чехова, в Ялті, зачаровані пролісками. Останні дні лютого, але вони цвітуть на зло часом холодним вітрам і негоді. У червоному кольорі японська айва, ожила жимолость. Мигдаль, тюльпани. Тут є лавка Горького. Учень Чехова Бунін (так, учень!) написав вірші, коли вже Чехова не було:

"Хрустя по серой гальке он прошел
Покатый сад, взглянув по водоемам,
Сел на скамью... За новым белым домом
Хребет Яйлы и близок и тяжел.
Томясь от зноя грифельный журавль
Стоит в кусте"...

І Ялта, і Севастополь — весь Крим — відзначають і донині 100-річчя з дня смерті великого Чехова. Він інтернаціональний. Він скрізь і завжди потрібний людям. І українцям, і росіянам, і татарам, і угорцям... Усім-усім. Цими днями в Севастополі по радіо читають п'єсу місцевого автора Валентини Фролової "Твій Антуан... чи Остання любов Чехова". Драма у двох діях. Провідні актори драматичного театру імені Луначарського Юлія Нестранська (Ольга Леонардівна Кніппер-Чехова), Ніна Білослудцева (Марія Павлівна Чехова) і Євген Журавкін (Антон Павлович Чехов, він і режисер) беруть участь у радіоспектаклі.

Це про кохання Чехова і Кніппер. Кохання зрілих людей. Кохання вже наприкінці життя одного з двох. Кохання акторки і письменника, що харкає кров'ю, по суті, помирає. Неначе хапається за опору, якої немає. Опора — листи? Чехова, що живе на самоті? І акторки, котра живе надіями на новий спектакль, що напише Антон Павлович для її театру?

— Здається, маленьке містечко, мала аудиторія. Але Чехов, Чехов, Чехов! І його доля. Тема велика, вічна, це, по-перше, по-друге — Чехов, — каже Євген Журавкін, — по-третє — це радіоспектакль, незвичайний жанр, у якому ніколи не працював. Іноді не хочеться розставатися з матеріалом. Це так цікаво, що досадуєш на нестачу того самого часу, щоб розтягнути задоволення перебування у світі Чехова. Юлія Нестранська: "Я давно цікавлюся чеховською темою. Мене приваблює Чехов — особистість. Уявлення, отримане у школі, у вузі, надто й надто загальне. Творчість такої людини не може виходити від особистості ординарної, несуперечливої, пригладженої. Чехов — найінтелігентніший, Чехов —найтихіший, Чехов — найдобріший, Чехов —найчесніший... Я розумію: для того, щоб літературний твір було заряджено пристрастями великого загострення, їх щонайменше треба містити в собі"...

Додамо: містити в собі, а тому, хто пише про Чехова думати і думати, перш ніж "перевернути" щось у ньому, зробити посвоєму, "цікаво" для самого себе і якоїсь групки, що проповідує насамперед "ізми". Чехов був такий, який був. І чи вважати радіоспектакль про Чехова в Севастополі тільки спектаклем про "земляка"?

Напевно, все було інакше. Що робить Чехов, переїжджаючи до Ялти, знав тільки він. У ніч на 22 березня 1897 року, перед від'їздом з Мелехова до Москви, у нього сталося кровохаркання. Він усе-таки поїхав. У ресторані, де обідав із Сувориним (видавець), у Чехова горлом пішла кров. Його привезли в клініку професора Остроумова. Пізніше, вписавшись з клініки, нарікав: "... Придется жить где-нибудь на юге. Крым скучен до безобразия, а на Кавказе лихорадка. За границей меня всякий раз донимает тоска по родине..." Після смерті батька життя в Мелехові для матері і сестри втратило будь-яку принадність. Ця садиба втратила привабливість і для нього.

Цитую лист із Мелехова: *"Если бы не бациллы, то я поселился бы в Таганроге года на два, на три и занялся бы районом Таганрог—Краматоровка—Бахмут—Зверево. Это фантастический край. Донецкую степь я люблю и когда-то чувствовал себя в ней, как дома, и знал там каждую балочку. Когда я вспоминаю про эти балочки, шахты, Саур-могилу, рассказы про Зуя, Харцыза, генерала Иловайского, вспоминаю, как ездил на волах в Криничку и Крепкую графа Платова, то мне становится грустно и жаль, что в Таганроге нет беллетристов и что этот материал, очень милый и ценный, никому не нужен..."*

У 1888 році Чехов із родиною уперше наймає дачу в Україні, поруч з містом Суми, біля річки Псел. Ось звідси, напевно, і проліг його шлях на Крим. Спочатку — у Феодосію. А потім, мабуть, Суворин умовив його на Ялту. Він бачив, у якому стані Антон Павлович, йому вкрай необхідно було перемінити клімат.

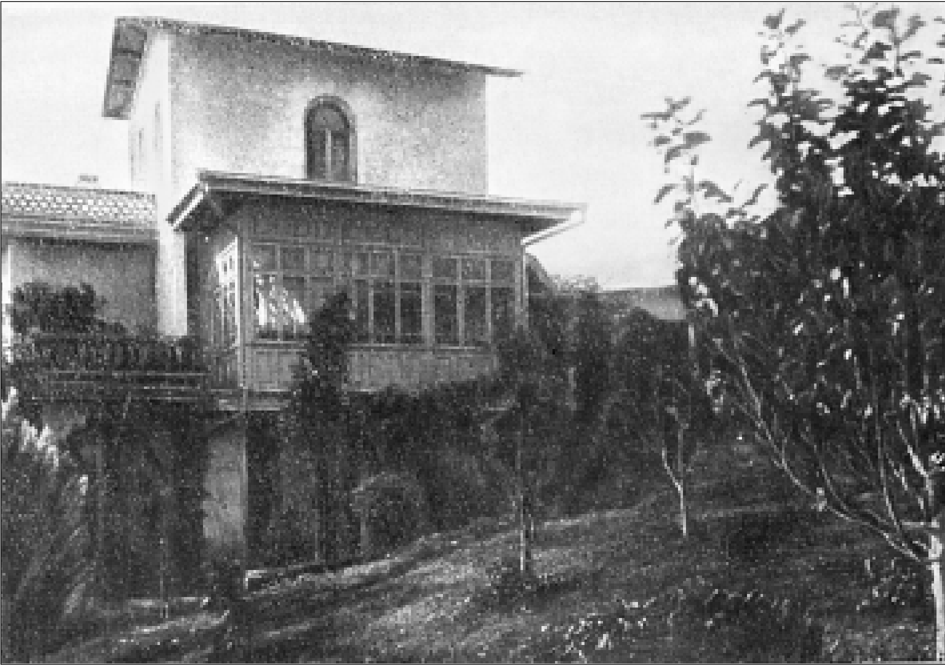
"Вчера и сегодня я сажал на участке деревья и буквально блаженствовал, так хорошо, так тепло и поэтично. Просто один восторг. Я посадил 12 черешен, 4 пирамидальных шелковицы, два миндаля и еще кое-что". Це лист із Ялти.

Але головне... Тут він написав багато чого з того, що і донині — класика. Як з'явилася на світ "Дама з собачкою"? Цілком — "заслуга" Ялти. Відомо, що 1899 року письменник був у дружніх стосунках із двадцятирічною Надією Терновською. Вона — дочка ялтинского священика. *"... Катаюсь с поповной чаще, чем с другими, — и по сему случаю разговоров много, и поп наводит справки, что я за человек"*. Це в листі до сестри 10 березня згаданого року. "Дама із собачкою" написана в Ялті восени того само року. Прогулянки з Надією Терновською і поїздки в Ореанду, Масандру описані в "Дамі": *"Нашли извозчика и поехали в Ореанду... В Ореанде сидели на скамье, недалеко от церкви, смотрели вниз на море и молчали. Ялта была видна сквозь утренний туман, на вершинах гор неподвижно стояли белые облака... Гуров думал о том, как, в сущности, если вдуматься, все прекрасно на этом свете, все, кроме того, что мы сами мыслим и делаем, когда забываем о высших целях бытия, о своем человеческом достоинстве"...*

Оповідання вже жило, жила після смерті письменника Надія Терновська. А в архіві Головного управління Служби безпеки України в Криму, коли прийшли совєти, строчили "справи" на знайомих і друзів Чехова. Може, і дотепер зберігається "справа" за своїм номером про батька і дочку Терновських. За доповідною запискою 28 осіб (у тому числі Терновський) були арештовані. Заарештували пізніше і дочку священика.

Це вже були роки без Чехова. Арешти, розстріли. Терор. Багато хто зі знайомих письменника прийняв з гідністю смерть чи то за співчуття Врангелю, чи то за набожність, чи то просто нізащо.

Про те, що "щось" попереду буде — жахливе і непоправне, говорив на "Літературному ранку" 17 січня 1910 року Іван Олексійович Бунін. 16 січня того року Чехову виповнилося б п'ятдесят років. Художній театр улаштував у день його ангела цей ранок. Станіславський і просив Буніна взяти участь у торжестві. Бунін погодився. І насамперед тому, що йому дуже не подобалося те, що він написав про Антона Павловича після його смерті. А тут виступ був удалим. Щось додав "своє", "що очікує в майбутньому" і на обіді в Ольги Леонардівни Кніппер у її затишній московській квартирі.

Відомо, що свого часу Бунін звертався по допомогу і до Чехова, і до Толстого. Пізніше не надто приємно було, коли критики вишукували у творчості молодого письменника чеховські і толстовські мотиви. Бунін любив Чехова, обожнював Толстого, але багато років потому стверджував: *"... я, сколько себя помню, никогда никому не подражал"...*

Друкуватися Бунін почав на сім років пізніше Чехова. У січні 1891 р. він справді звернувся до Чехова з проханням прочитати його оповідання. Найімовірніше, у майбутнього класика створилося враження про громадянську позицію Чехова: той недавно повернувся з поїздки на Сахалін. Пізні слова Буніна: "Удивительный был человек! Удивительный писатель!"

Зблизилися вони в останні роки життя Чехова. Ялта була притулком, де можна було і говорити, і навчатися. Робота в малій пресі: "извольте не переступить ста строк!" Чехов розповідав про себе. Бунін говорив про те, які чеховські вимоги йому подобалися: "И короче, как можно короче надо говорить"! Це виділено в нього курсивом. Ярлики, приліплені Чехову критиками (песиміст, скиглій, оспівувач "насуплених людей", байдужий художник) перейшли і до Буніна. Співець осені й суму, холодна його майстерність жолобить, байдужість до Росії дратує...

Сьогоднішня наша критична літературна культура немовби розділена на вогневі рубежі: насамперед —ювілейна, де й у небесах ангели заплачуть від розчулення, як видано на-гора черговому (до 50-річчя, 60-річчя тощо), на "наших", не "наших" і взагалі тих, що існують і пишуть. "Своїх" опікують, зводять у генії, "чужих" рідко помічають, зрідка, від ліні, відкривають по них вогонь. Знайшлося б у наш час слово про Чехова, що раптом з'явився? Були такі спроби. Але чи після смерті молодого, чи, останнім часом, — "грошового тузика". Чехов, зображуючи переважно повсякденне, звичайне життя, йшов до читача (у більшості випадків неграмотного) нелегко. Скільки глузувань, дошкульних епіграм! Але він шукав тему, близьку нормальній людині. Все просто, начебто і вимислу немає. "Виняткові випадки", коли віриш чи не віриш, —у нього вони теж були. Трагічна смерть Черв'якова, старий Фірс, якого "забули" у порожньому, вже забитому будинку... Та вдосталь такого. Але Чехов і в цих випадках переконує: це може бути. У вульгарності і трагедії побуту Росії, що прямує до громадянської різанини, — країни без кінця і краю наповненої і надстатком, і нестатком, і злістю, і пияцтвом, і нудотною релігійністю, — він знаходив цікаве, потрібне багатьом. Для роздумів, для серця.

Буденщина, звичайні люди, що живуть, — ось тема. "Не страшне! ". Це російська тема, за визначенням Короленка. Куприн, Бунін, Серафимович, сам Чехов зображують це "не страшне" як повсякденний "тягар життя". (Наш сьогоднішній день, здається, триває під девізом: "Найстрашніше — не так і страшно!" Ну вбили у книжці з десяток-другий, півсотні — фе-є! В американців — так тисячами!")

Чехов у нашому сьогоднішньому дні знайшов би свою нішу. До нього, як до Буніна, прислухалися б. Їх наслідували б. Це була б література!

... У радіоспектаклі про Чехова, що згадано на початку, відкритий монолог Антона Павловича про себе, про начебто безцільно прожите. Примушує здригнутися суєта цього бідного життя.

"Я — Чехов... Сегодня 2 августа 1900 года. До моей смерти — 3 года 11 месяцев. Но я этого пока не знаю. Зато знаю вот что: профуфукал я все свое прошлое, все нажитое. Продал издателю Адольфу Федоровичу Марксу право на издание всех своих книг. Он отвалил мне за это кучу денег — 75 000 рублей... Душа моя, душенька! Продана безвозвратно. Двадцать лет труда, беготни по редакциям, по типографиям... сотни рассказов, статей, очерков... Все уже не мое... Сколько бы Маркс ни издавал, я не получу больше ни гроша... На плиту надмогильную и на ту не получу... Но — 75 000! Такой уймищи у меня не бывало!.. Решил строить дом в Ялте... Начал строить. Тороплюсь..."

Ми всі стоїмо біля письмового столу, у кабінеті цього будинку в Ялті. І раптом начебто тихо долітає чеховський голос: *"Милая моя Оля, радость моя, здравствуй! Сегодня получил от тебя письмо, первое письмо после твоего отъезда, прочел, потом еще раз прочел и вот пишу к тебе, моя актриса. В Севастополе, проводив тебя, поехал я в гостиницу Киста, там ночевал; на другой день, от скуки и от нечего делать, поехал в Балаклаву. Там все прятался от барынь, узнавших меня и желавших устроить мне овацию, там ночевал и утром выехал в Ялту на пароходе. Начало чертовски. Теперь сижу в Ялте, скучаю, злюсь, томлюсь... Мне все кажется, что отворится сейчас дверь и войдешь ты. Но ты не войдешь. Ты теперь в Москве, далеко от Ялты и от меня. Прощай, да хранят тебя силы небесные, ангелы-хранители. Прощай, девочка хорошая.*

Твой Антуан".

І диво! Голос у відповідь: *""Антон! Я все вспоминаю, как мы с тобой отлично ехали до Севастополя, как мягко и нежно прощались. Ты был сильно взволнован. Я, когда поезд тронулся, заревела, глядя в ночную тьму. Знал бы ты, как жутко было остаться одной после всего пережитого за этот месяц... А дальше как все страшно... неизвестно...*

Немирович-Данченко ждет твою пьесу. Так и говорит: "Будет пьеса, будет сезон; не будет пьесы — театр потеряет свой аромат". Ты все-таки помни, Художественный театр — молодой. Не дай захиреть во младенчестве.

Как поживает твой кабинет? Пыль вытирают? Сюртуки тебе чистят и желтые туфли или нет? А самый главный вопрос приберегаю на конец: когда ты приедешь в Москву? Ведь ты приедешь? Антон, было бы слишком жестоко расстаться и забыть все, что у нас было.

Мне тоскливо... Так хочется посидеть у тебя в кабинете, в нише, чтобы было тихо, тихо, — отдохнуть около тебя. А потом растормошить тебя, наговорить глупостей, подурачиться. Помнишь, как ты меня на лестницу провожал, а лестница так предательски скрипела? Я это ужасно любила. Боже, пишу, как институтка!.. Я все думаю, думаю, думаю о тебе, себе, о будущем. А ты думаешь? Мы так мало с тобой говорили. Все так неясно. Тебя это не тяготит?"

... Помер він у неї на руках у маленькому німецькому містечку Баденвейлере, у клініці. Як дивно, що їх весілля, їхнє маленьке щастя іноді холодно коментують. Зле століття. Не чеховське...

Володимир ЮГОВ.

Київ, березень.

На знімках: А. Чехов і О. Кніппер-Чехова (фотографія невідомого). 1902 р. Крим. Ялта. Будинок А. Чехова. Східний фасад. Фотографія. Початок 1900 р.

Внешторгбанк

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ЗАТ "Внєшторгбанк (Україна)"

Звіт про фінансові результати проміжної фінансової звітності банку на 1 квітня 2005 року

(коп.)

Рядок	Найменування статті	Звітна дата	Відповідна дата минулого року
1.1.	Процентний дохід	221931	0
1.2.	Процентні витрати	-1272	0
1.	Чистий процентний дохід	220659	0
2.1.	Комісійні доходи	4000	0
2.2.	Комісійні витрати	-3355276	0
2.	Чистий комісійний дохід	-3351276	0
3.	Торговельний дохід	-44429629	0
4.	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6.	Прибуток від участі в капіталі	0	0
7.	Інший дохід	0	0
8.	Операційний дохід	-47560246	0
9.	Загальні адміністративні витрати	-88034149	0
10.	Витрати на персонал	-61826970	0
11.	Втрати від участі в капіталі	0	0
12.	Інші витрати	-860564	0
13.	Прибуток від операцій	-198281929	0
14.	Чисті витрати на формування резервів	0	0
15.	Прибуток до оподаткування	-198281929	0
16.	Витрати на податок на прибуток	0	0
17.	Прибуток після оподаткування	-198281929	0
18.	Непередбачені доходи/витрати	0	0
19.	Чистий прибуток/збиток банку	-198281929	0
20.	Чистий прибуток на одну просту акцію	0	0
21.	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	0	0

Голова Правління Я. М. Книгніцький
Головний бухгалтер В. С. Чечоткіна

Баланс на 1 квітня 2005 року

(коп.)

Рядок	Найменування статті	Звітна дата	На кінець попереднього року
	АКТИВИ		
1.	Грошові кошти та залишки в НБУ	7652185621	0
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ, за вирахуванням резервів	0	0
2.1.	Казначейські та інші ЦП, що рефінансуються НБУ, і ЦП еміто-вані НБУ	0	0
2.2.	Резерви під знецінення боргових ЦП, що рефінансуються НБУ	0	0
3.	Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	0	0
3.1	Кошти в інших банках	0	0
3.2.	Резерви під заборгованість інших банків	0	0
4.	Цінні папери в торговому портфелі банку	0	0
5.	ЦП в портфелі банку на продаж за вирахуванням резервів	0	0
5.1.	ЦП в портфелі банку на продаж	0	0
5.2.	Резерви під знецінення ЦП у портфелі банку на продаж	0	0
6.	Чисті кредити та заборгованість клієнтів	0	0
6.1.	Кредити та заборгованість клієнтів	0	0
6.2.	Резерви під заборгованість за кредитами	0	0
7.	ЦП в портфелі банку до погашення за вирахуванням резервів	0	0
7.1.	ЦП в портфелі банку до погашення	0	0
7.2.	Резерви під знецінення ЦП у портфелі банку до погашення	0	0
8.	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
9.	Основні засоби та нематеріальні активи	116796682	0
10.	Чисті нараховані доходи до отримання	221931	0
10.1.	Нараховані доходи до отримання	221931	0
10.2.	Резерви під заборгованність за нарахованими доходами	0	0
11.	Інші активи за вирахуванням резервів	63262058	0
11.1.	Інші активи	63262058	0
11.2.	Резерви під дебіторську заборгованість	0	0
12.	Усього активів	7832466292	0
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13.	Кошти банків	0	0
13.1.	У тому числі кредити, які отримані від НБУ	0	0
14.	Кошти клієнтів	4848556	0
15.	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
16.	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17.	Нараховані витрати до сплати	25892695	0
18.	Інші зобов'язання	6970	0
19.	Усього зобов'язань	30748221	0
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
20.	Статутний капітал	8000000000	0
20.1.	Зареєстровані прості акції	8000000000	0
20.2	.Зареєстровані привілейовані акції	0	0
20.3	.Не сплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0
21.	Капіталізовані дивіденди	0	0
22.	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасн.)	0	0
23.	Емісійні різниці	0	0
24.	Резерви та інші фонди банку	0	0
25.	Резерви переоцінки, у тому числі	0	0
25.1.	Резерви переоцінки необоротних активів	0	0
25.2.	Резерви переоцінки ЦП у портфелі банку на продаж	0	0
25.3.	Резерви переоцінки інвестицій в АК і ДК	0	0
25.4.	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
26.	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років:	0	0
26.1.	у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	0	0
26.2.	у тому числі сума зменшення вартості інвестицій в АК і ДК	0	0
27.	Прибуток/збиток звітного року, що очікує затвердження	0	0
28.	Результат поточного року	-198281929	
29.	Усього власного капіталу	7801718071	0
30.	Усього пасивів	7832466292	0

Голова Правління Я. М. Книгніцький
Головний бухгалтер В. С. Чечоткіна

Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернігівській області повідомляє про проведення аукціону з продажу майна ВАТ "Завод "Ніжинсільмаш".

Місцезнаходження майна: Чернігівська обл., м. Ніжин, вул. Шевченка, 109.

На аукціон виставляється слідуюче майно:

Лот № 1 - залізничний шлях (колія 83), L=118,4 м, кран козловий ККС-10, будівля розчинно-бетонного вузла (цегляна) пл. 234,0 м. кв., будівля пилорами (цегляна) пл. 173,6 м. кв., підкрановий шлях 110 м., відкритий майданчик складу пиломатеріалів пл. 2345 м. кв., бетономішалка тип. С-336, бадья для розчину, транспортер для прибирання ошурок на пилорамі, транспортер стрічковий, бетонно-розчинний змішувач, монорельс для завантаження контейнера. Початкова ціна лоту - 176497 грн.

Лот № 2 - нежитлова будівля "Корпус № 7" (цегляна, 1-й поверх адмінбудівлі м. Ніжин, вул. Шевченка, 109/1) пл. 516,3 м. кв. Початкова ціна лоту 184040 грн.

Лот № 3 - прес гідравлічний П6320 (1980 р.), початкова ціна лоту 11750 грн.

Лот № 4 - верстат вертикально-свердлильний 2Н135 (1981 р.), початкова ціна лоту 3519 грн.

Лот № 5 - верстат вертикально-свердлильний 2Н125 (1984 р.), початкова ціна лоту 2202 грн.

Лот № 6 - прес гідравлічний П6332Б, 160 т. с. (1989 р.), початкова ціна лоту 33750 грн.

Лот № 7 - верстат горизонтально-фрезерний 6Р80Г (1979 р.), початкова ціна лоту 11198 грн.

Лот № 8 - прес гідравлічний П6328Б 63 т. с. (1989 р.), початкова ціна лоту 24000 грн.

Лот № 9 - прес гідравлічний П6328Б, 63 т. с. (1989 р.), початкова ціна лоту 24000 грн.

Лот № 10 - верстат плоско-шліфувальний 3Е711ВФ-11 (1989 р.), початкова ціна лоту 13875 грн.

Лот № 11 - верстат токарно-гвинторізний 16Е20 (1985 р.), початкова ціна лоту 9450 грн.

Лот № 12 - верстат настольно-свердлильний 2А106 (1981 р.), початкова ціна лоту 51 грн.

Лот № 13 - верстат токарно-гвинторізний 1К62 (1980 р.), початкова ціна лоту 12600 грн.

Всі ціни без ПДВ.

Заявки на участь в аукціоні приймаються не пізніше, ніж за п'ять днів до дати проведення аукціону за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 22.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ "АВАЛЬ", МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916.

З питань ознайомлення з об'єктом продажу, порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефонами: 8 (04622) 5-63-78; 8 (0462) 10-13-74.

Аукціон відбудеться через 30 днів з моменту виходу та публікації цього оголошення в ЗМІ об 11.00 год. за адресою: м. Чернігів, вул. Київська, 14-А.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, б. 1а) 22.03.2005 р. по справі № Б15/41/04 постановив визнати банкрутом і відкрити ліквідаційну процедуру Сільськогосподарського кооперативу "Починне" (51151, Дніпропетровська обл., Магдалинівський р-н, с. Почино-Софіївка; код ЄДРПОУ 04803486; п/р 26007124356001 в Магдалинівському відділенні ЗАТ КБ "ПриватБанк", МФО 305299).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Гришин Михайло Анатолійович (ліцензія АБ № 116283). Тел.: (056) 370-96-17.

Приватне підприємство "Мілена" ідентифікаційний номер 31669110, зареєстроване в Деснянській РДА м. Києва № запису про реєстрацію 10661200000000894 від 14.09.2001 р. повідомляє про свою ліквідацію.

Всі претензії приймаються протягом місяця за адресою: м. Київ, вул. Героїв Оборони, 3.

Вважати, як втрачені, документи на корабель "Олександр Медвідь С-617" - свідоцтво на право власності, свідоцтво на право плавання під флагом України, класифікаційне свідоцтво, пасажирське свідоцтво та свідоцтво про придатність судна до плавання. Документи на судно "Олександр Медвідь" вважати недійсними.

У зв'язку з реорганізацією ДКП "Біофарма" повідомляємо про припинення діяльності філії "Підгайчики" (ЄДРПОУ № 25767607), яка знаходиться за адресою: Івано-Франківська область, Коломиїівський район, с. Підгайчики, вул. Заводська, 1. Правонаступником майнових прав і обов'язків філії є ЗАТ "Біофарма".

Постановою Господарського суду Донецької області по справі № 33/98Б від 05 квітня 2005 року визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура ТОВ "Пригородне" м. Донецьк, що знаходиться за адресою: м. Донецьк, вул. Квиринга, 1а, код ЄДРПОУ 30776307. Ліквідатором призначена Кондратьєва М. В. (ліцензія № 116160 від 28.12.04 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту виходу оголошення. Адреса для кореспонденції - Донецьк-86, вул. Горького, 34, тел. 8-062-385-66-64.

Постановою Господарського суду Житомирської області (майдан Путятинський, 3/65, м. Житомир, 10002) від 22 березня 2005 р. (справа № 1/85 "Б") визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Акціонерного товариства закритого типу "Житомирський комбінат будівельних матеріалів", код ЄДРПОУ 00845559, юридична адреса: вул. Вітрука, 6, м. Житомир, 10025.

Ліквідатором призначено Шишкіна Л. Я., ліцензія АА 779304 від 14.10.2004 р., тел. (0412) 33-76-48, (067) 749-07-86, 967-12-61. Претензії поточних кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

06.08.2004 року Постановою Господарського суду Луганської області (91000, пл. Героїв ВВВ, 3а) по справі № 9/4Б - Відкрите акціонерне товариство "Антрацитівське АТП-10962" (м. Антрацит Луганської області). ЄДРПОУ 03116016, визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Стамбулу Ларису Миколаївну, ліцензія АА № 783124 від 26.04.04, адреса: м. Луганськ, вул. Радянська, буд. № 66, кв. 20.

Ухвалою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 01.03.2005 року порушено справу № 6/58-Б-05 про банкрутство сільськогосподарського виробничого кооперативу "Хлібороб" (75200, Херсонська область, смт. Чаплинка, вул. Шкільна, 45, код ЄДРПОУ 00856385, р/р 260072964 у дирекції АППБ "Аваль", МФО 352093).

Розпорядником майна СВК "Хлібороб" призначено арбітражного керуючого Куцопак Юрія Ігнатовича (м. Херсон, проспект 200 років Херсона, буд. 22, кв. 93). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Повідомляємо акціонерів про те, що в оголошенні, опублікованому в газеті "Голос України" № 60 від 02 квітня 2005 року про проведення загальних зборів акціонерів **відкритого акціонерного товариства "Украгротех",** до порядку денного буде додано ще 2 пункти:

Порядок денний:

5. Перегляд оцінки основних засобів.
6. Отримання дозволу на відчуження філій.

Шановні акціонери!

Закрите акціонерне товариство "Одеський завод шампанських вин"

повідомляє Вам про скликання позачергових зборів акціонерів, які відбудуться 2 червня 2005 року о 14.00 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36.

Реєстрація акціонерів здійснюватиметься 2 червня 2005 року з 10.00 до 14.00 за місцем проведення Зборів. Для участі у зборах акціонери та/або їх представники повинні мати документи, що посвідчують особу (паспорт) і повноваження;

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про затвердження результатів розподілу акцій ЗАТ "Одеський завод шампанських вин".
2. Про затвердження у новій редакції Статуту ЗАТ "Одеський завод шампанських вин".
3. Надання згоди на укладення договору з незалежним реєстратором цінних паперів.

З матеріалами Зборів та з усіма документами, пов'язаними з питаннями, запропонованими на розгляд Зборів, акціонери можуть ознайомитися в робочі дні з 9.00 до 17.00 до початку зборів за місцем проведення Зборів.

Довідки за телефоном 8 (0482) 63-36-06.

Правління товариства.

07.02.2004 р. втрачені документи на Мацкевича О. Е.: торг. патент № 3980-73, свідоцтво реєстрації п/п. № 3027, 1997 р., вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) від 04.04.2005 р. по справі № 19/77 Приватне підприємство "ДДД" (код ЄДРПОУ — 31295908), розташоване за адресою: 70500, м. Оріхів, вул. Радянська, 58: р/р №26004304931001 в Оріхівському відділенні КБ "Приватбанк", МФО 313399, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Архипова Ю. І. (ліцензія № АА 419211). Поштова адреса: 69013, м. Запоріжжя, вул. Радищева, 85; тел. (0612) 17-98-59.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр-т Волі, 54-а);

— ухвалою від 24.03.2005 р. порушив справу № 8/22 Б про банкрутство ВАТ "Будівельне управління "Артанія" (45630, с. Зміїнець, Луцький р-н, вул. Луцька, 52а; р/р 260043005785 у КБ "Західінкомбанк", МФО 303484, код - 05514732).

— постановою від 09.03.2005 р. визнав банкрутом приватну виробничу комерційну фірму "Мирослава" та відкрито ліквідаційну процедуру (м. Луцьк, пр-т Молоді, 14/87, р/р 26001229139001 у КБ "Приватбанк", МФО 303440, код — 20134375).

Розпорядником майна (ліквідатором) призначено Костюкевича Івана Миколайовича (43000, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30/22, тел. (03322) 77-63-59.). Ліцензія АА № 140412 від 12.06.2002 р.

Вимоги кредиторів та санаторів приймаються протягом одного місяця.

Господарським судом м. Києва винесено постанову № 24/203-б від 05.04.05 р. щодо визнання банкрутом приватного підприємства "БУДГАЗМОНТАЖ", КОД 32665541, м. Київ, вул. Щорса, 31. Розрахунковий рахунок 26005052724248 в Печерській філії "Приватбанк" м. Київ, МФО 300711.

Розпорядником майна призначено ліквідатора банкрута СКЛЯРА В. В.

Претензії приймаються протягом 1 місяця з дня опублікування оголошення за тел. 8-044-240-00-94.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ "Науково - дослідний та проектно - технологічний інститут машинобудування", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляється прибудована будівля переходу ВАТ "Науково - дослідний та проектно - технологічний інститут машинобудування", яка розташована за адресою: м. Краматорськ, вул. Орджонікідзе, 10, площа - 2341,5 $м^2$, 1981р., початкова ціна продажу - 249000,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 12450,00грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ "Аваль", м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів з дати публікації в газеті 30 квітня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів з дати публікації інформації 02 травня 2005р., о 15.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацієї ВАТ "Науково дослідний та проектно - технологічний інститут машинобудування".

Довідки за телефонами 304- 77-83, 304-37-21 та на сайті. bankruptcy. internet. dn. ua

---

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДКПТФ "Ранок", повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються активи ДКПТФ "Ранок" - незавершене будівництво четирьохповерхового 24-квартирного будинку (2 одиниц.), які розташовані за адресою: м. Дружківка, вул. Педагогічна, початкова ціна - 34715,49грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1735,77грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єкту можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ "Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті по 25 квітня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 26 квітня 2005р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11. 00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДКПТФ "Ранок".

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy. internet. dn. ua

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 21.02.2005 року по справі № 46/281-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у відношенні Товариства з обмеженою відповідальністю «Аргон» (03113, м. Київ, вул. Машинобудівна, 24, кв. 8, п/р № 260093011034 у АКБ «Старокиївський банк», МФО 321477, код ЄДРПОУ 30577841).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Лондареву Ольгу Володимирівну (03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 102/1, кв. 48, Ліцензія арбітражного керуючого серія АА № 668292 від 14.10.2003 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4а) від 14.03.2005 р. у справі № 21/210 визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство «Міськрембуд» (м. Запоріжжя, 69035, вул. Волгоградська, 27, код ЄДРПОУ 05479131) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Петрова Сергія Вікторовича, Ліцензія АБ № 116124 від 16.12.04 р., адреса: м. Запоріжжя, 69095, вул. Героїв Сталінграда, 15, кв. 37.

Ухвалою господарського суду Житомирської області від 18 лютого 2005 року порушено провадження у справі № 1/22 «Б» про банкрутство ДП «Блок» фірми «Житомирінвест» ВАТ, 10029, м. Житомир, вул. Фастівська, 11а, розрахунковий рахунок 260062878 в Житомирській філії АППБ «Аваль», МФО 311528, код 13564738.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шишкіна Леоніда Яковича, ліцензія АА № 947704 від 14.10.2004 р.

Поштова адреса: 10029, м. Житомир, вул. Чапаєва, 7, тел. 8 (0412) 37-51-19.

Баланс ТОВ „АРТЕМ-БАНК"
за I квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в Національному банку України	17717	12398
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України, за вирахуванням резервів	0	0
2.1	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
2.2	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	159925	135218
3.1	Кошти в інших банках	161919	136280
3.2	Резерви під заборгованість інших банків	(1994)	(1062)
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	5700	0
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж за вирахуванням резервів	124	73
5.1	Цінні папери в портфелі банку на продаж	145	91
5.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(21)	(18)
6	Чисті кредити та заборгованість клієнтів	30083	37249
6.1	Кредити та заборгованість клієнтів	30963	37615
6.2	Резерви під заборгованість за кредитами	(880)	(366)
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення за вирахуванням резервів	2310	2187
7.1	Цінні папери в портфелі банку до погашення	2310	2302
7.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	(115)
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
9	Основні засоби та нематеріальні активи	2829	2061
10	Чисті нараховані доходи до отримання	497	403
10.1	Нараховані доходи до отримання	531	462
10.2	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(34)	(59)
11	Інші активи за вирахуванням резервів	1035	140
11.1	Інші активи	1035	140
11.2	Резерви під дебіторську заборгованість	0	0
12	**Усього активів**	**220220**	**189729**
13	Кошти банків:	40049	34400
13.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України	0	0
14	Кошти клієнтів	141775	117300
15	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Нараховані витрати до сплати	827	802
18	Інші зобов'язання	166	101
19	**Усього зобов'язань**	**182817**	**152603**
20	Статутний капітал	36000	36000
20.1	Зареєстровані прості акції	0	0
20.2	Зареєстровані привілейовані акції	0	0
20.3	Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0
21	Капіталізовані дивіденди	0	0
22	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
23	Емісійні різниці	0	0
24	Резерви та інші фонди банку	477	477
25	Резерви переоцінки, у тому числі:	0	0
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів	0	0
25.2	Резерви переоцінки цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
25.3	Резерви переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	0	0
25.4	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років, у тому числі:	0	0
26.1	Сума переоцінки в разі вибуття необоротних активів	0	0
26.2	Сума зменшення вартості інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	0	0
27	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження	649	649
28	Результат поточного року	277	0
29	**Усього власного капіталу**	**37403**	**37126**
30	**Усього пасивів**	**220220**	**189729**

Керівник *Білоненко О. Г.*
Головний бухгалтер *Луцький В. М.*

Фінансовий звіт ТОВ „АРТЕМ-БАНК"

Звіт про фінансові результати
ТОВ „АРТЕМ-БАНК"
за I квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	На звітну дату кварталу: попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід, у тому числі:	3909	1549
1.1	Процентний дохід	7946	4072
1.2	Процентні витрати	(4037)	(2523)
2	Чистий комісійний дохід, у тому числі:	685	259
2.1	Комісійний дохід	807	549
2.2	Комісійні витрати	(122)	(290)
3	Торговельний дохід	450	248
4	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5	Прибуток/Збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від участі в капіталі	0	0
7	Інший дохід	15	7
8	Операційний дохід	5059	2063
9	Загальні адміністративні витрати	(901)	(914)
10	Витрати на персонал	(243)	(126)
11	Втрати від участі в капіталі	0	0
12	Інші витрати	(2296)	(2130)
13	Прибуток від операцій	1619	(1107)
14	Чисті витрати на формування резервів	(1337)	1207
15	Прибуток до оподаткування	282	100
16	Витрати на податок на прибуток	(5)	22
17	Прибуток після оподаткування	277	122
18	Непередбачені доходи/витрати	0	0
19	Чистий прибуток/збиток банку	277	122
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	0
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	0

Керівник *Білоненко О. Г.*

Головний бухгалтер *Луцький В. М.*

Примітка
„Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" ТОВ „АРТЕМ-БАНК" за I квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	163	163	0
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	1625	0	1625
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	13483	8948	4535
5	Надана застава	11905	11905	0
6	**Усього**	**27176**	**21016**	**6160**

Банк не проводив в 1 кварталі 2005 р. операцій з довірчого управління

Керівник *Білоненко О. Г.*

Головний бухгалтер *Луцький В. М.*

Господарський суд Одеської області (65005, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) порушив справу про банкрутство ВАТ «Ізмаїльський холодильник «Ізмаїлпродконтракт», код ЄДРПОУ 01553758, 65000, м. Ізмаїл, вул. Гагаріна, 64, справа № 2/45-05-1372 від 10.03.2005 р. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шнякіна Володимира Олексійовича, ліцензія серії 783105 від 20.04.04 р. (65013, м. Одеса, вул. Чорноморського козацтва, 80).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) від 06.04.2005 р. по справі № 1/47-Б селянсько-фермерське господарство «Надія» (44222, Волинська обл., Маневицький район, с. Троянівка, вул. Лугова, код ЄДРПОУ 20145284, розрахунковий рахунок відсутній) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором майна призначено Ковельську ОДПІ (45000, м. Ковель, вул. Ст. Бандери, 5, тел. (03352) 30756).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення.

05 квітня 2005 року Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) згідно Ухвали по справі № 10/29 порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Торговий Дім «Талан-Агро» (Миколаївська обл., Жовтневий р-н, с. Шевченкове, вул. Урожайна, 1, код ЄДРПОУ 30766372, п/р № 26003446396001 в Філії Дніпр. ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 326610). Розпорядником майна призначено Черепенко В. Г. (54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54а, тел. 47-34-63, ліцензія серії АА № 140411 від 12.06.2002 року). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ВАТ «Білолуцький Агротехсервіс»
повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 3 червня 2005 року о 10-00 за адресою: смт. Білолуцьк, вул. Чапаєва, 1, Новопсковського району, Луганської області.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності за звітний період та затвердження річного звіту і балансу.
2. Вибори правління та голови правління.
3. Вибори ревізійної комісії та спостережної Ради.

Реєстрація учасників зборів з 8-00 до 9-30 за місцем проведення зборів.

Акціонерам необхідно мати: паспорт, ідентифікаційний код; уповноваженим особам: паспорт, ідентифікаційний код, доручення, оформлене у відповідності до чинного законодавства України.

Тел./факс для довідок: (06463) 9-21-63.

Правління.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) Постановою від 06 квітня 2005 року по справі № 01/3785 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Інститут соціального управління, економіки та права», код ЄДРПОУ 30343955, юридична адреса: 18000, м. Черкаси. вул. Калініна, 103, кв. 72; поточні рахунки № 260033021239 в Соснівському відділенні Ощадбанку № 220, м. Черкаси, МФО 354745; № 2600531276101 в АКБ «Інтерконтинентбанк», м. Київ, МФО 300313; № 26000010000001 в Черкаській філії АБ «Синтез», м. Черкаси, МФО 353326; № 2600202292 в АБ «Синтез», м. Київ, МФО 322711; № 26006301786282 в Черкаському ЦВ Промінвестбанку, м. Черкаси, МФО 354091, у зв'язку з чим відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Демчука Олександра Миколайовича, ліцензія АА № 047780 від 15.10.2001 р.

Ліквідаційна комісія працює за адресою: м. Черкаси, вул. Пастерівська, 102/1, офіс 4.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 16 лютого 2005 року по справі № 5/463-04 визнав банкрутом сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Агросвіт +» (с. Чупринівка Липовецького району Вінницької області, 22510, р/р 2600031412 в філії - Вінницьке міське відділення № 8672 ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 362317, код ЄДРПОУ 30803581) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором боржника призначено Круткевича Володимира Івановича (ліцензія АА 779252 від 08.09.2004 р., 21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, кім. 731, тел. 39-94-44).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, Донецьк, вул. Артема, 157) від 28.12.2004 р., порушено справу про банкрутство № 27/24Б у відношенні приватного підприємства «Меридиан», м. Селидове. 85400, Донецька область, вул. Щорса, буд. 10, кв. 47, код ЗКПО 31842532, р/р 260025255 у Донецькій обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 335076, 28.02.2005 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено Леснікова Євгена Євгенійовича (ліцензія № 116080 АБ, 85483, Донецька обл., м. Новогродовка, вул. О. Кошевого, буд. 37, кв. 19).

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Управління ПФУ у Вінницькому районі Вінницької області інформує, що Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру на підставі ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» приватне сільськогосподарське підприємство «Дружба» (код ЄДРПОУ 03733921, р/р 26042000055001 в АКБ «Надра» м. Вінниці, МФО 302355, р/р 290290903 в ВАТ «Держощадбанк» відділення 5321, МФО 362061, адреса: с. Лаврівка, Вінницького району, Вінницької області, вул. Леніна, 3). Постанова від 28.03.2005 р. Справа № 10/47-05.

Ліквідатором призначено управління ПФУ у Вінницькому районі Вінницької області (21009, м. Вінниця, вул. Вінниченка, 27, тел. 55-41-70). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушено справу № 5/45Б про банкрутство дочірнього підприємства відкритого акціонерного товариства «Донбасенергобуд» Будівельно-монтажного управління «Вуглегірськенергобуд» (84792, м. Дебальцеве, м. Світлодарськ, вул. Енергетиків, 4, р/р 26004730207980 в відділенні № 1 м. Світлодарська ЗАТ «Донгорбанк» м. Донецька, МФО 334970, код ЄДРПОУ 00119830). З 14 березня 2005 року введено мораторій на задоволення вимог кредиторів та призначено розпорядника майна боржника арбітражного керуючого Атаманенко С. В. (ліцензія № 419436).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 16.03.2005 р. по справі № Б-13/304 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо приватного підприємства «Вибір» (77300, Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. О. Гірника, 1, код ЄДРПОУ 13665830, р/р 26009986 в Калуському відділенні АППБ «Аваль», МФО 336462.

Ліквідатором призначений Насадюк Віталій Васильович (ліцензія АА № 485245, м. Надвірна, вул. І. Франка, 12/53, тел./факс (03475) 25081).

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 21.10.2004 р. в справі № Б-12/110 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Відкритого акціонерного товариства «Коломийський лісокомбінат» (Івано-Франківська обл., м. Коломия, вул. Івасюка, 26, код ЄДРПОУ 00274298).

Ухвалою від 17.02.2005 р. ліквідатором призначений Гуменюк Віталій Віталійович (ліцензія АА № 779337 від 26.10.04 р., м. Івано-Франківськ, вул. Привокзальна, 9/81).

Господарським судом Вінницької області, 21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7, визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури по ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо наступних підприємств:

1) постановою від 29.03.05 р. по справі № 5/61-05 — ЗАТ «Кирнасівська машино-технологічна станція», розташована за адресою: 23652, Вінницька область, Тульчинський район, смт. Кирнасівка (код ЄДРПОУ — 25496670).

2) постановою від 29.03.05 р. по справі № 5/59-05 - ЗАТ «Тульчинпродукт», розташоване за адресою: 23600, Вінницька область, м. Тульчин, вул. Желюка, 6 (код ЄДРПОУ - 05519681).

Ліквідатором призначено управління Пенсійного фонду України у Тульчинському районі (23600, Вінницька область, м. Тульчин, вул. Леніна, 51).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОДАЖ НА АУКЦІОНІ МАЙНА, ЩО НАЛЕЖИТЬ ВАТ «АК «КИЇВВОДОКАНАЛ»

(На виконання Постанови КМ України № 538 від 15.04.2002 р. «Порядок стягнення коштів та продажу інших активів платника податків, які перебувають у податковій заставі»).

ЛОТ № 1

Назва об'єкта: будівля їдальні, загальною площею 718,2 кв. м.
Адреса: м. Київ, вул. Колекторна, 1 (літера 2Б).
Початкова ціна продажу: 410680,00 грн. без ПДВ.
Сума застави: 41068,00 грн.

Аукціон відбудеться через 10 днів після публікації за адресою: м. Київ, просп. Академіка Глушкова, 1, Українська універсальна товарна біржа.

Реєстраційний внесок 17 грн. та застава вносяться на р/р Української універсальної товарної біржі № 260093011152 в ГОУ Промінвестбанку України в м. Києві, МФО 300012, код 16470831.

Прийом заяв для участі в аукціоні припиняється за один день до аукціону.

Контактні телефони: 251-96-10.

Правління ВАТ «Гідромеханізація»

запрошує акціонерів товариства на Загальні збори, які відбудуться 10 червня 2005 року о 14 годині у приміщенні ВАТ «Гідромеханізація» за адресою: м. Київ, вул. Електриків, б. 16.

Реєстрація акціонерів з 11 до 13 години.

Порядок денний:

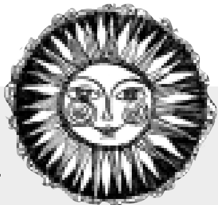
1. Звіт голови правління ВАТ «Гідромеханізація» про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2004 рік та основні напрямки діяльності у 2005 році.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження звіту про фінансово-господарську діяльність товариства за 2004 рік та балансу.
4. Обрання голови правління ВАТ «Гідромеханізація».
5. Зміни у складі спостережної ради та ревізійної комісії товариства.
6. Внесення змін та доповнень до Статуту товариства.
7. Створення філій, дочірніх підприємств.
8. Затвердження змін та доповнень до внутрішніх документів товариства.

Акціонери мають право ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним зборів, та вносити свої пропозиції щодо нього згідно ст. 43 Закону України "Про господарські товариства" за адресою: 04655, м. Київ, пр-т Московський, 32.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати паспорт, а їх представникам - паспорт та відповідне доручення на право представництва.

Довідки за тел.: (044) 418-39-62.

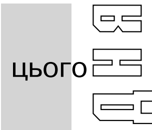
ДЕНЬ
СУБОТА, 16 КВІТНЯ 2005 ■ № 70 (3570)

Мокрий квітень, сухий май — буде в клуні рай

18 квітня — Федули. Прийшов Федул — тепло роздув. День переважно сонячний, іноді буває дощовий.

21 квітня — Родіона, Руфи. Період, коли Сонце зустрічається з Місяцем. Якщо цього дня гарна погода — буде погоже літо, а негода — холодне й дощове; якщо наступного дня погода не встановиться, рік буде сухий.

цього дня

16 КВІТНЯ

■ *1889 р. В Одесі відкрито пам'ятник Пушкіну.*

■ *1889 р. Народився Чарлі Чаплін, кіноактор та кінорежисер.*

■ *1920 р. Спалахнуло Гуцульське повстання проти польських окупантів.*

■ *1932 р. У Ленінграді випущено перші в СРСР телевізори.*

■ *1934 р. Встановлено звання Героя Радянського Союзу.*

■ *1944 р. Визволено від гітлерівців Ялту.*

■ *1945 р. Початок Берлінської операції.*

■ **«ГУ» — ІНФОРМАЦІЙНИЙ СПОНСОР ФЕСТИВАЛЮ**

Крок в авангард — два в середньовіччя

Від сьогодні до понеділка форум «Музика молодих» пройде шлях від мультимедійного проекту електронної музики до старовинних танців і французьких пияцьких пісень.

Проект «Електроакустика»: сьогодні музиканти, що практикують у сфері комп'ютерних технологій, протягом шести годин (з 16.00 до 22.00) у залі Центру ім. Курбаса поєднуватимуть штучний звук з відео і поезією. Блок відеоінсталяцій відкриють «Пори року на майдані» Алли Загайкевич і продовжить «Меланхолія» Святослава Луньова. У відділі «Електронні дебюти» вихованці Національної музакадемії Катерина Оленич, Ася Тормахова і Максим Абакумов. Наступний розділ — імпровізаційний, зустрінуться в «Діалозі» Андрій Кириченко і Котра. Алла Загайкевич розмовлятиме сама з собою в композиції «Laborintus-Exitus», а допоможе кларнетист Віталій Альфавицький. Завершить справу москвичка Олеся Ростовська, яка виконає на терменвоксі (кажуть, єдиний київський екземпляр цього інструмента є в театрі «Сузір'я») не лише балетного «Лебедя» Сен-Санса, а й фантазуватиме на запропоновані публікою теми.

Під час недільного майстер-класу, який даватимуть в Музичній академії Котра, Андрій Кириченко і та сама Олеся Ростовська, Максим Кузін диригуватиме в Будинку вчених ансамблем сучасної музики «Форум» (американська музика XX століття). Диригент вестиме з публікою діалог, але як — досі невідомо. В тому ж залі о 16.00 Золтан Алмаші з піаністом Дмитром Таванцем гратимуть віолончельну програму, де по краях стоять класики (Бах, Бетховен, Рунчак), всередині — прем'єри (Любави Сидоренко, Олексія Войтенка і Золтана Алмаші). За якісного виконання з голови слухача випаруються забобони про «перший» та «другий» композиторські ешелони. Незайвий доказ тому — концерт львівського флейтового квартету «ШОНІкоЗАРЕНко».

В понеділок знову лекція (роль комп'ютера в житті молодого музиканта на практиці пояснюватиме Андрій Карнак) і знову концерт (українську частину готувала консерваторська кафедра старовинної музики, Світлана Шабалтіна та Олег Кудряшов; а гурт «Ruthene Ludentes» — «Танці доби Бароко та Ренесансу» під звуки колісної ліри, блокфлейти, шамлея, серпента). Відповісти на питання, чи зможе перебити видовище незвичних інструментів ефект від відеоряду Оксани Плисюк та Ігоря Малахова в проекті Алли Загайкевич — все одно що зрозуміти, наскільки сучасна музика, без слова і відео, спроможна рухатися далі.

Юлія БЕНТЯ.

Клишонога трійня вийшла на люди

Фото Юрія САФІРА.

У Рівненському зоопарку чергове поповнення: ведмедиця народила трійню. Маленьких ведмежат певний час не показували відвідувачам — у такий спосіб берегли від грипу. Зате тепер потішні малюки стали улюбленцями не лише відвідувачів, а й працівників зоопарку. Марія Сваткова доглядає за трійнею, годує і каже, що одержує море задоволення від своїх пестунчиків — вони рухливі, як всі діти, люблять, коли їх гладять, годують кашкою. Серед ведмежат уже є лідер з характером, який першим заводить на забави своїх братиків-близнюків.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: Марія Сваткова зі своїми маленькими улюбленцями-ведмежатами.

Екс-голова «Градобанку» — проти німецького правосуддя

Екс-голова «Градобанку» і колишній народний депутат Віктор Жердицький, який недавно повернувся з Німеччини, де був протягом чотирьох з половиною років під арештом, звернувся до Європейського суду зі скаргою про порушення його прав і втручання німецьких органів виконавчої і судової влади у внутрішні справи України. Про це він повідомив під час прес-конференції, в якій брав участь також його представник у Європейському суді Андрій Федур.

Віктор Жердицький повідомив, що німецькі слідчі та суд не проводили власного розслідування, а користувалися матеріалами, наданими українською Генеральною прокуратурою. За його словами, йому було пред'явлене обвинувачення у тому, що він не за призначенням використовував кошти, надані німецьким урядом для компенсацій колишнім примусовим робітникам. Однак після того, як німецькі правоохоронці не знайшли фактів щодо махінацій з коштами українського фонду «Взаєморозуміння і примирення», його звинуватили у службовій недбалості при наданні 1995 року кредиту банком українській фірмі «Хорда», котра володіла акціями низки українських цементних заводів. А стосунок Німеччини до цієї справи — наявність у той час кореспондентського рахунку «Градобанку» у Дойче банку. За Конституцією України, такі справи підлягають винятково судочинству України.

Віктор Жердицький твердить, що його справа була замовною. Основна мета тих, хто поклав руку на «Градобанк», — заволодіння активами банку, серед яких були й акції п'яти українських цементних заводів. Після затримання Віктора Жердицького вони були відчужені, передані Фонду держмайна, а потім виставлені на фіктивний конкурс і продані міжнародному цементному картелю, до складу котрого входять також німецькі компанії. Жердицький вважає, що затримання його у Німеччині, невидання Україні, передання справи в німецький суд, який навіть не намагався ознайомитися з українським законодавством — це справа тодішнього керівництва країни, зокрема, експрезидента Леоніда Кучми та заступника Генерального прокурора Миколи Обіхода. Вони, на думку Жердицького, лобіювали інтереси зарубіжного картелю, завдяки чому 70 відсотків української цементної промисловості опинилися в руках картелю.

І екс-глава «Градобанку» Віктор Жердицький, і його представник у Європейському суді Андрій Федур заявили, що порушення справи німецьким судом створило прецедент: нині будь-який український комерційний банк за наявності кореспондентських рахунків у німецьких банках підпадає під повноваження будь-якого німецького суду. За словами Андрія Федура, німецький суд порушив 5, 6, 7 статті Європейської конвенції з прав людини, засудивши Жердицького за начебто скоєний в Україні злочин. На прохання кореспондента «ГУ» кваліфікувати те, що сталося з Віктором Жердицьким, Андрій Федур відповів: «нічого цього не могло б статися, якби ми були справжньою країною і не нехтували національними інтересами». Він також сказав, що у справі Жердицький проти Німеччини непогані перспективи. Це буде перший прецедент, коли українець подає скаргу на дії іншої держави. Раніше українці, котрі зверталися до Європейського суду, скаржилися тільки на дії власного уряду.

Віктор Жердицький сказав, що не судитиметься з власною державою, у якій нині зовсім інша ситуація, ніж була до його затримання у Німеччині. Та й повернути все втрачене, на його думку, неможливо. Але кінцевою метою звернення до Європейського суду він називає позбавлення німецьких судових органів (як і будь-яких інших іноземних) права втручатися у внутрішні справи України. Крім того, Віктор Жердицький заявив, що має намір сприяти поверненню кредиторам заборгованості —1,5 мільйона доларів з активів банку, що залишилися невидученими.

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ **СПОРТ**

На порядку денному — казахська тема

Футбол. До наступного матчу відбірного циклу чемпіонату світу-2006 з казахами у нашої збірної часу задосить. Але тема головної команди постійно хвилює вболівальників і журналістів. Тому Олег Блохін і його асистенти Андрій Баль та Олег Кузнецов залюбки зустрілися з представниками ЗМІ в популярному столичному кафе «Планета-Спорт».

— Під час перерви, що утворилася між матчами, — каже Блохін, — триває організаційна робота. Зокрема, шукаємо можливе поповнення. Хоча ядро збірної вже сформовано.

Деякі «фахівці» запитують: як ламатимемо захист збірної Казахстану? Я нагадав би їм, як вони мої слова про перше місце в групі назвали авантюризмом. Потім не вірили, що переможемо команду Туреччини. А ось тепер постала й казахська тема. Що тут відповісти? Поживемо — побачимо...

Не обминули традиційної теми «легіонерів».

— Просто засилля іноземців у «Шахтарі», «Динамо», в обох «Металургах» — запорізькому та донецькому, — констатує факт тренер збірної. — А всі наші форварди грають за кордоном. Виняток — Олександр Косирін. З одного боку, складається враження, що «легіонери» нібито сприяють зростанню молоді у клубах. Але не все так просто. Як на мене, для нашої національної збірної вони швидше зло. Якщо так буде й надалі, то через кілька років не буде кого брати.

З «молодіжки» поки що, на жаль, нема кого запросити. Кажуть, що є юніорські збірні. Але на певному етапі ці гравці зникають, мов у бермудському трикутнику. Пояснення досить прозаїчне — хлопці не можуть потрапити до основних складів у своїх клубах. Адже там все окупували іноземці. Отож молодь грає в дублі або в других командах. Однак це не той рівень. Динамівці останнім часом випускають в «основі» Артема Мілевського. Але його гра ще не дотягує до рівня національної збірної. Олександр Алієв засів у «Динамо-2». От лише Адріан Пуканич регулярно грає за «Іллічівець».

Пригадаймо ті часи, коли я потрапив до київського «Динамо». Хто тоді грав у нападі? Пузач, Хмельницький, Бишовець, Онищенко, Віталій Шевченко. Виходить, я був лише шостим. Але якось пробився? Мабуть, у дублі себе показав. А тепер, якщо гравець навіть забиває по два-три м'ячі в матчі за «Динамо-2», то все одно не можна казати, що він демонструє рівень національної збірної...

Блохін наговорив також купу компліментів Львову і місцевим уболівальникам, сказав, що був вражений фантастичною підтримкою його команди у поєдинку проти Грузії. Але наступний матч збірної України відбудеться в Києві. Адже такі обставини. Вже через чотири дні після зустрічі з футболістами Казахстану на українську команду чекає надсерйозний іспит у Греції — поєдинок з чемпіонами Європи...

На думку Блохіна, не було жодної потреби створювати турнір «дублерів» тому, бо багато клубів мають другі команди. А взагалі гравців бракує. Через це не варто створювати і другу збірну.

Наша команда заробила вісім жовтих карток. Якщо і з казахами збільшимо кількість попереджень, то будемо змушені когось брати. Є надія, що повністю відновиться Сергій Федоров. Однак якщо картку отримає Андрій Русол, то ми, можливо, запросимо Владислава Ващука, якому досвіду не позичати. Не поставлено хрест і на Сергієві Серебреникові та Юрієві Кормильцеві.

Під кінець розмови знову повернулися до матчу з Казахстаном.

— Для казахів поразка — 0:3, 0:4 — не трагедія, — поділився думками пан Блохін. — Їм втрачати нічого. Ось тому це дуже небезпечна команда. Її футболісти грають у своє задоволення, набираються досвіду. За таких умов буде важче грати, ніж з данцями...

А потім був ще й додатковий час. Наставник збірної України потрапив у полон до журналістської команди з Токіо. І в Японії, з'ясувалося, є інтерес до нашої команди.

Лише результати

Кубок УЄФА. 1/4 фіналу. Матчі у відповідь. 14 квітня. «Спортинг» (Португалія) — «Ньюкасл» (Англія). 4:1 (перший матч — 0:1). АЗ (Нідерланди, Алкмаар) — «Вільярреал» (Іспанія). 1:1 (2:1). «Осер» (Франція) — ЦСКА (Росія). 2:0 (0:4). «Парма» (Італія) — «Аустрія» (Австрія, Віdень). 0:0 (1:1). Отже, в 1/2 фіналу (28 квітня/5 травня) зустрінуться: «Парма» — ЦСКА, «Спортинг» — АЗ.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: Олег Блохін під час прес-конференції.

Фото Павла КУБАНОВА.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 118

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 187

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам.1403

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos